Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 386
Marți 7 ianuarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

DE PE OGOARELE PATRIEI

Lucrări în livadă

In sectorul pomicol al gospodăriei de stat Săcueni, regiunea Oradea, s-a făcut pînă acum curățirea de mușchi și licheni, omizi și uscături la peste 10.000 pomi. De asemenea, s-au stropit cu „Sandolin" contra păduchelui de San Jose în concentrație de iarnă peste 4.500 pruni, meri și peri.

In scopul măririi producției de fructe, muncitorii din acest sector vor începe în curînd și transportul unei mari cantități de gunoi în livezi, pentru îngrășarea pomilor. In scopul întîrzierii pornirii vegetației în primăvară, în jurul piersicilor și caișilor se va strînge zăpadă și se vor stropi ramurile cu lapte de var. In felul acesta se vor înlătura pierderile ce le-ar putea pricinui eventualele înghețuri și brume tîrzii.

Fruntași la lucrările de curățire a pomilor sînt Iosif Durnya și Ilieș Emeric, iar la stropit Vasile Nagy și Alexandru Kovari din brigada lui Ion Vereș.

C. LICA

Mecanizatori vrednici

In dorința de a asigura o cît mai bună funcționare a mașinilor agricole în anul 1958, muncitorii, tehnicienii și inginerii de la gospodăria agricolă de stat Pupezi, regiunea Stalin, au luat din timp măsuri pentru revizuirea și repararea tuturor tractoarelor, motoarelor și mașinilor agricole existente în gospodărie.

De la 1 decembrie (data la care s-au început reparațiile) pînă în prezent, au fost reparate 3 tractoare K.D.-35, un tractor K.D.P., două tractoare UTOS și 9 pluguri de tractor.

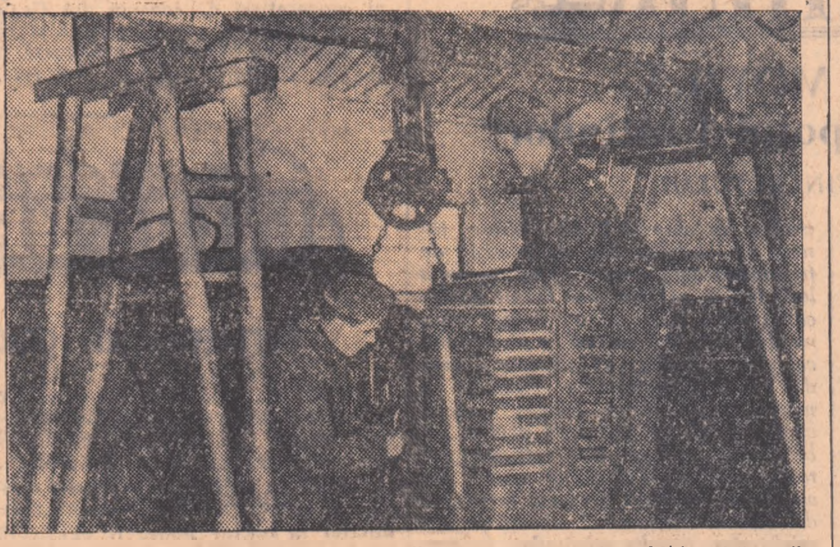
Paralel cu acestea s-au mai revizuit și reparat un motor stabil, 10 semănători, 3 cositori și 2 secerători-legători.

Un deosebit aport în munca de reparații l-au adus tractoriștii Ion Boilica, Gheorghe Homorodi, Mihai Fernolend, Ion Morcău și Herman Mätler.

Muncitorii și tehnicienii de la atelierul mecanic al acestei gospodării lucrează de zor ca peste cîteva zile să termine repararea altor 4 tractoare.

TEOFIL TIRNOVOI
corespondent

Condiții bune de muncă

La S.M.T. Roman, regiunea Bacău, se acordă o deosebită grijă creării unor bune condiții de muncă la repararea de iarnă. In fotografie: mecanizatorii Ion Tabarcea și Constantin Pintilie transportă motorul unui tractor UTOS-26 ce urmează a fi demontat cu ajutorul unei macarale mobile.

Recoltează coardele port-altoi

Venind dinspre S.M.T.-Ulmeni, zilele trecute, mi-a atras atenția în dreptul secției a 2-a a gospodăriei de stat Oltenița o priveliște oarecum inedită, pentru epoca în care ne aflăm: o mulțime de bărbați și femei îmbrăcați cu cojoace lucrau cu voie bună în plantația de port-altoi, ce se întinde aci pe 13 hectare. Folosind foarfeci ei tăiau de pe piramizi corzile. Alți muncitori le încărcau în căruțe și le transportau la complexul viticol al gospodăriei, una dintre cele mai bune construcții de acest fel din țară. Aci, muncitorii fasonau coardele pe lungimi de „stass" urmînd ca ele să fie stratificate în nisip.

Muncitorii zilieri folosiți la aceste lucrări sînt recrutați dintre țăranii întovărășiți care posedă și vii din comunele Ulmeni și Chirnogi.

— Deși am început numai de cîteva zile această lucrare, mi-a spus tov. ing. Balmuș, directorul gospodăriei, am și recoltat și stratificat peste 2.500 de legături de butași port-altoi. Puțina zăpadă care a căzut nu ne stînjenește deloc în muncă. In schimb, acum găsim mîna de lucru necesară, care la sfîrșitul toamnei trecute ne cam lipsea în toiul arăturilor și însămînțărilor.

I. ALEXANDRU

Fruntași la muncile de iarnă

Recoltele bogate obținute de gospodăria agricolă colectivă din comuna Zvoriștea, raionul Dorohoi, precum și de cele 6 întovărășiri existente în comună, care au întrebuințat pe ogoare gunoiul de grajd, au determinat și pe țăranii muncitori individuali să folosească din plin acest îngrășămînt pe ogoarele lor. Astfel, pînă acum cîteva zile ei au cărat la cîmp cantitatea de 1.017 tone gunoi de grajd. Fruntași în această acțiune sînt comuniștii: Ailincăi Vasile, Sara Ciornei, Frunză Ioan, Olaru Aurel și alții.

O activitate rodnică desfășoară și tinerii din cele 8 sate ale comunei Zvoriștea, în legătură cu întreținerea livezilor. Ei adună zăpada în jurul pomilor și învelesc trunchiurile pomilor tineri, contra rozătoarelor. In această muncă s-au evidențiat printre alții U.T.M.-iștii: Bălan Aristide, Axinte Ioan și Aurel Stoica.

VASILICA IOAN
corespondent voluntar

In noul an, cu puteri unite

Se spunea odinioară că prin satele agnitene nu putea pătrunde decît pasărea în zbor. In toată plasa Agnita nu exista decît o singură șosea județeană și aceea nepietruită, plină de hîrtoape și noroaie.

Astăzi, de la Făgăraș la Cincu Mare și apoi la Agnita, autocamioanele noi ale gospodăriilor colective și multe alte autovehicule străbat adesea această șosea, parte pietruită, parte asfaltată.

Odinioară, plugarii agniteni își lucrau cu unelte primitive cele cîteva pogoane, împărțite pe toată moșia comunei în zeci de fîșii a cîte cinci-zece ari fiecare. Așa și-a lucrat pămîntul pînă nu de mult și Ion Pătruț din Ighișul Vechi și Fleparu Emil din Ruja și alții. Oricît de vrednici erau acești oameni, niciodată n-au putut scoate — în condițiile în care lucrau — mai mult de 1.200 kg grîu la ha. Iată însă că și pe meleagurile agnitene cuvîntul partidului a rodit. Oamenii și-au unit de bună voie pămînturile și la sfîrșitul anului 1956 existau în raion 23 de gospodării colective și 18 întovărășiri cuprinzînd laolaltă 2.769 familii. Indeosebi colectiviștii, lucrînd pe tarlale întinse, cu mijloace mecanizate și după recomandările agrotehnicii, au dobîndit recolte sporite, arătînd individualilor care este drumul pe care trebuie să pășească. In anul 1957, de pildă, colectiviștii din Apos au recoltat 2.018 kg grîu, peste 2.000 kg porumb și 20.000 kg sfeclă la ha; cooperatorii agricoli din Ruja au scos din două coase producția record de 10.000 kg trifoi la ha etc.

Colectiviștii, cooperatorii și întovărășiții din sate și comune au popularizat pe scară largă recoltele bogate obținute îndeosebi în 1957 de unitățile cooperatiste, izbutind astfel să convingă pe țăranii muncitori cu gospodărie individuală să pășească pe calea muncii în comun.

In preajma noului an, cooperativizarea raionului Agnita s-a terminat. *Aproape 8.000 de familii de țărani muncitori lucrează acum în comun în întovărășiri agricole, cooperative de producție cu rentă și gospodării colective o suprafață de peste 30.000 ha. Pentru ca în anul 1958 unitățile cooperatiste să dobîndească noi și însemnate succese în sporirea producției la ha și dezvoltarea șeptelului, organele agricole ajută în momentul de față colectiviștilor și cooperatorilor să-și întocmească un plan de producție bine chibzuit.*

GH. JANGOCIU

Constituirea Consiliilor F. D. P.
IN VEDEREA ALEGERILOR PENTRU SFATURILE POPULARE

In întreaga țară a început vineri după-amiază constituirea Consiliilor Frontului Democrației Populare care au menirea de a conduce și coordona campania electorală pentru alegerile de deputați în sfaturile populare de la 2 martie a.c.

In sala festivă a Consiliului sindical local Timișoara a avut loc vineri alegerea Consiliului regional Timișoara al F.D.P. In Consiliu au fost aleși 25 de membri printre care tov. **Martin Isac**, prim-secretar al comitetului regional P.M.R., **Ioan Beldeanu**, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, **Vasile Daju**, secretar al comitetului regional de partid, **Ștefan Kovacs**, strungar fruntaș de la întreprinderea „Electromotor", **Constantin Rîmniceanu** profesor, **I. Dogaru**, directorul gospodăriei de stat Giarmata, și alții.

Ca președinte al Consiliului regional F.D.P Timișoara a fost ales tov. **Martin Isac**, iar ca secretar tov. **Vasile Daju**.

In prima sa ședință de lucru, Consiliul a discutat planul de muncă pentru desfășurarea campaniei electorale.

★

Reprezentanți ai organelor de partid, ai organizațiilor de masă, întreprinderilor și instituțiilor din regiunea Pitești s-au întrunit vineri după-amiază în sala de festivități a Palatului culturii din Pitești, pentru alegerea Consiliului regional F.D.P.

Pe baza propunerilor făcute din partea unui grup de reprezentanți au fost aleși în unanimitate 25 membri ai Consiliului regional F.D.P. Printre aceștia se află tov. **Matei Ștefan**, prim-secretar al comitetului regional P.M.R., **Sandu Constantin**, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, **Drăgan Constantin**, secretar al comitetului regional P.M.R., **Maria Olteanu**, textilistă la întreprinderea „11 Iunie"-Pitești, **Gheorghe Vlad**, directorul oficiului de foraj, ș.a.

Consiliul regional F.D.P. a ales apoi un birou compus din 7 membri. Președinte al biroului a fost desemnat tov. **Matei Ștefan**, prim-secretar al comitetului regional P.M.R.

★

In seara zilei de 3 ianuarie a avut loc la Iași o adunare consacrată constituirii Consiliului regional F.D.P. La această adunare au participat reprezentanți ai organelor de partid, de stat și ai organizațiilor de masă, oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, oameni de artă, știință și cultură etc.

In urma propunerilor făcute, în Consiliul regional F.D.P.-Iași au fost aleși 25 membri. Printre aceștia se află **Constantin Amariei**, prim-secretar al Comitetului regional U.T.M., **Ion Creangă**, rectorul Universității „Al. Cuza". **Gafița Elena**, secretar al Comitetului organizatoric regional al femeilor, **Croitoru Stela**, muncitoare la „Țesătura". **Ion Ciolpan**, secretar al comitetului regional de partid, **Ștefan Ivășcanu**, președinte al Asociației studențești, **J. Nițulescu**, academician, **Constantin Nistor**, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, **Stănescu Vlad**, șeful secției propagandă și agitație a Comitetului regional P.M.R., **Constantin Ursache**, președintele gospodăriei colective din Hărpășești, raionul Tg. Frumos, și alții.

Ca președinte al Consiliului regional F.D.P. a fost ales tov. **Dumitru Gheorghiu**, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R.

★

Asemenea adunări ale oamenilor muncii pentru constituirea Consiliilor Frontului Democrației Populare au mai avut loc și în alte orașe din țară.

Lucrări pregătitoare în vederea alegerilor de la 2 martie

Comitetele executive ale sfaturilor populare din regiunea Oradea au început zilele acestea unele lucrări pregătitoare în vederea alegerilor de deputați în sfaturile populare. Printre acestea sînt: stabilirea și delimitarea celor 585 circumscripții electorale raionale, 229 circumscripții electorale orășenești de subordonare raională, 6.412 circumscripții electorale comunale, iar pentru orașul Oradea au fost delimitate 200 circumscripții electorale. De asemenea s-au tipărit listele de alegători și a început de la 3 ianuarie să se lucreze la completarea lor cu numele alegătorilor.

Gînduri de început de an

Acum, anii parcă se scurg mai repede ca înainte. Inainte vreme fiecare an dura parcă o veșnicie. Prea grea era viața noastră, a oamenilor săraci. Viața mea și a familiei mele s-a schimbat din anul 1950 cînd am intrat în gospodăria colectivă. Noi pămînt n-am avut, Am avut însă copii: zece. Hrăneam 12 guri. Impreună cu soțul și cu copiii mai mari munceam pe spetite la cei cu pămînt mult, dar hrana tot nu ne ajungea niciodată. Locuința noastră era un pătulaș lipit cu lut. Iar curte nu aveam. Imbrăcămintea de pe noi era mereu numai zdrențe. Vara o duceam noi tîrîș, grăpiș, dar iarna era tare rău. Nu știam unde era mai cald: afară sau în casă? Nu mai vorbesc că de cînd m-am măritat n-am avut niciodată porc și nici nu știu să fi petrecut vreodată sărbătorile ca oamenii.

Dar acum tot ce-a fost s-a dus — cum se zice — pe apa sîmbetei. De cînd am intrat în colectivă, sărăcia a ieșit pe ușă. Casa noastră nouă, făcută anul trecut, nu fiindcă este a mea, dar cred că se numără printre cele mai frumoase din sat. Ne-am mai făcut un pătul care trozneşte de plin ce este și un fînar. Acum avem și vacă, și curte, și beci făcut din cărămidă plin cu de toate. Am tăiat un porc de peste suta de kilograme. Inainte nici nu îndrăzneam să visez la toate acestea.

Au dreptate unii cînd spun că timpurile pe care le trăim au întors lumea pe dos. Parcă nici nu zic că am 10 copii. Julieta s-a căsătorit cu brigadierul nostru Ștefan Roibu. Lica, Florica și Elena lucrează în colectivă. Mîine, poimîine le fac și lor nuntă. Și am cu ce. Trei băieți sînt meseriași buni, au făcut școli profesionale la oraș, iar alți trei copii mai mici sînt la școala elementară. Ce timpuri! Au ajuns să învețe carte toți copiii. Unde se pomenea așa ceva înainte?

In unele locuri, pe lîngă gospodăriile colective s-au făcut creșe. O să facem și noi neapărat. Eu sînt mamă și știu cît de mult ne-ar ușura munca o creșă. Și dacă este cineva care să se îndoiască de faptul că într-un an, doi sau trei satul nostru va fi mai frumos și viața noastră mai îmbelșugată, noi putem doar să-i spunem: azi facem totul pentru noi și pentru copiii noștri.

MARIA GH. GHEORGHE
colectivistă, comuna Mogoșani, raionul Găești.

SE IMPART VENITURILE

La gospodăria colectivă din Vinga, regiunea Timișoara, se umplu sacii cu grîu pentru colectiviști. Peste o zi-două se vor împărți veniturile.
In fotografie: colectiviștii Andrei Farcaș, Gheorghe Tătaru și Iosif Dermegiu.

Noul sistem de aprovizionare cu materiale și piese de schimb

In prezent, în întreaga țară, în S.M.T.-uri, centre mecanice și gospodării de stat se desfășoară cu intensitate repararea utilajului agricol. Executarea la timp și de bună calitate a acestor lucrări este condiționată însă, după cum se știe, de aprovizionarea cu piesele de schimb și materialele necesare reparațiilor.

Față de dezvoltarea continuă a sectorului agro-silvic de stat, sistemul de aprovizionare ce a fost practicat pînă de curînd avea o serie de deficiențe, dintre care principala consta în lipsa unui organ regional de planificare și executare a aprovizionării cu materiale și piese de schimb.

Neexistînd un organ regional de aprovizionare a tuturor unităților agrosilvice, planurile de aprovizionare și repartițiile se întocmeau uneori central, fără a se cunoaște îndeaproape nevoile reale ale terenului și felul în care se desfășoară aprovizionarea.

Pe de altă parte, rezolvarea centrală a problemelor de aprovizionare îngreuna operativitatea necesară în adaptarea planurilor la nevoile producției, creîndu-se adesea fie stocuri supranormative, fie lipsuri în aprovizionarea unităților.

De aceea, de curînd s-a revizuit structura organizatorică și sistemul de aprovizionare cu materiale și piese de schimb, pentru a se realiza descentralizarea lucrărilor de planificare și de executare a aprovizionării din centrala ministerului, pe plan regional, prin bazele de aprovizionare ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Extinderea rețelei de aprovizionare prin înființarea de depozite în raioanele cu unități agricole sau silvice puternic dezvoltate (ca, de pildă, la Tg. Mureș, Ploești, Vatra Dornei, Tg. Neamț, Orașul Stalin) în vederea apropierii unităților consumatoare de sursele de aprovizionare și reducerea cheltuielilor de aprovizionare ale acestora a constituit unul din obiectivele principale ale noii structuri organizatorice a aparatului de aprovizionare.

Reorganizîndu-se aparatul regional de aprovizionare, a fost trecută la bazele de aprovizionare rezolvarea problemelor de planificare și aprovizionare operativă a tuturor unităților agrosilvice din cadrul regiunii respective. Aceasta a fost posibil prin trecerea bazelor de aprovizionare din cadrul celor trei Departamente ale Ministerului (Agriculturii, Silviculturii și Gostat) în subordinea unui singur organ central, D.G.A.D.

Prin reorganizare, s-au înlăturat bazele de aprovizionare paralele ca, de exemplu, în regiunea Constanța, Timișoara, Stalin etc., unde activau separat atît baze ale Departamentelor Gostat și Agriculturii, cît și depozite de materiale tehnice ale Departamentului Silviculturii.

In prezent, rețeaua de baze și depozite de aprovizionare a Ministerului Agriculturii și Silviculturii este compusă din 14 baze regionale, 9 depozite raionale și 1 depozit central în București. In centrala ministerului s-a înființat o singură direcție generală de aprovizionare și desfacere pentru toate unitățile agricole și silvice de stat. Această direcție pe lîngă aprovizionarea cu piese de schimb, materiale și alte produse ce se realizează direct sau prin intermediul bazelor și depozitelor pe care le tutelează, execută și aprovizionarea efectivă cu mașini și utilaje în cadrul fondurilor de investiții ce îi sînt puse la dispoziție.

Unitățile direct consumatoare (respectiv S.M.T.-urile, gospodăriile agricole de stat, I.F.E.T.-urile, centrele mecanice etc.) se aprovizionează acum cu materialele și piesele de schimb necesare pe bază de comenzi ferme de la bazele regionale de care aparțin, avînd obligația să solicite din timp cantitățile necesare și să nu creeze stocuri supranormative în detrimentul aprovizionării altor unități.

O acțiune deosebit de importantă pe linia descentralizării și eliminării organelor de aprovizionare paralele o constituie trecerea în sarcina bazelor regionale a aprovizionării tuturor unităților consumatoare din țară cu piese de schimb de tractoare și mașini agricole.

Noul sistem de aprovizionare cu materiale și piese de schimb reprezintă un pas înainte pe drumul îmbunătățirii aprovizionării tehnico-materiale a unităților agrosilvice, al înlăturării risipei, stocurilor supranormative și a cheltuielilor inutile. Este sigur că el va începe în curînd să dea rezultatele așteptate dacă fiecare unitate va sprijini înfăptuirea sarcinilor ce le stau în față, în această problemă.

Lipsurile ce mai persistă încă în aprovizionarea cu unele piese de schimb ca: roți dințate și bucșe de tractor K.D., injector de tractor I.A.R. (furnizor I.M.U.M.-Medgidia), carcasă transmisie finală K.D.-35 (furnizor U.T.O.S.), chiulase, tobă antrenare și tamburi (furnizor I.M.S.-Roman), diverse piese pentru pluguri (furnizor Uzinele Ilie Pintilie) etc., trebuie urgent înlăturate. In acest scop, organele respective din Ministerul Industriei Grele împreună cu uzinele furnizoare au datoria să grăbească ritmul de livrare a acestor piese strict necesare pentru efectuarea la timp a reparațiilor la tractoare și mașini agricole, acum în timpul iernii.

Legătura dintre bazele de aprovizionare și întreprinderile furnizoare trebuie să fie cît mai mult întărită — pentru a se semnala din timp lipsurile ce se mai ivesc în aprovizionare și a se lua măsuri de urgentare a livrărilor.

Totodată este necesar ca bazele de aprovizionare să facă o repartiție cît mai rațională la reperele de piese de schimb și materiale mai importante, astfel încît să se asigure nevoile imediate ale tuturor unităților beneficiare.

NICULAE TUDOSESCU
din Direcția Generală de Aprovizionare și Desfacere a Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Pe urmele unui angajament — Rod îmbelșugat

Apelul colectiviștilor din Făcăeni, de a lupta pentru obținerea unei recolte bogate de porumb la ha, a fost un îndemn puternic și pentru membrii gospodăriei colective din comuna Dorobanțu, raionul Arad.

In adunarea generală ținută în acest scop, colectiviștii s-au întrecut în propuneri care de care mai promițătoare. Unul dintre brigadierii gospodăriei, Ion Băbo, de pildă, a cerut să se treacă în angajamentul lor 3.000 kg porumb la ha, lucru ce a fost aprobat de toți colectiviștii. Cînd și-au luat acest angajament colectiviștii de aici s-au bazat nu numai pe fertilitatea pămîntului, ci și pe pregătirile temeinice făcute în vederea însămînțării. Astfel, întreaga suprafață fusese arată adînc din toamnă, iar terenul bine îngrășat cu un an înainte. Pe lîngă acestea la semănat urma să se folosească numai sămînță hibridă.

In mod obișnuit, colectiviștii din Dorobanțu au obținut în anii trecuți cîte 2.200—2.500 kg porumb la ha. Ca să ducă la îndeplinire angajamentul luat era deci necesar să se aplice în cît mai mare măsură regulile agrotehnice cerute de cultura porumbului. Astfel, primăvara, de îndată ce pămîntul s-a zvîntat întreaga suprafață a fost grăpată pentru a se menține apa în sol. Apoi, pentru a se pregăti un pat germinativ bun, terenul a fost lucrat cu cultivatorul înainte de însămînțare, la 8—10 cm adîncime.

Experiența anilor trecuți le-a dovedit cu prisosință că însămînțarea făcută la timpul potrivit le asigură o recoltă bună. De aceea s-au silit și de data aceasta să înceapă însămînțatul cît mai repede, cu atît mai mult cu cît soiul de porumb hibrid pe care l-au primit este mai tîrziu în vegetație și coacere. Cu toate că primăvara anului trecut, bogată în ploi, le-a îngreunat această lucrare, totuși, folosind în întregime forțele de care dispunea gospodăria, s-a reușit să se însămînțeze aproape întreaga suprafață în luna aprilie.

Lucrările de întreținere au fost și ele efectuate cu grijă, la timp și de bună calitate. A treia prașilă, bunăoară, a fost executată într-o perioadă de secetă, pe la sfîrșitul lunii iunie și începutul lunii iulie; aceasta a făcut ca porumbul să nu sufere din cauza uscăciunii, ci să crească viguros, să lege bine și să promită o producție bună.

Rodul muncii lor nu a întîrziat să se arate. Toamna la cules, ei au recoltat în medie de pe cele 364 ha însămînțate 3.850 kg porumb la ha. Trebuie însă arătat că brigăzile I și a IV-a conduse de I. Băbo și I. Lévai pe ale căror terenuri n-a băltit apa în luna mai, au cules 5.200 și respectiv 5.100 kg porumb la ha. Aceasta dovedește că pe terenurile gospodăriei colective din Dorobanțu se pot obține recolte mari de porumb la ha cu condiția de a se respecta și aplica întocmai agrotehnica cerută de cultura porumbului.

C. VASIA

SĂGEȚI

In ograda morii din Oltenița, din neglijența U.R.C.C.-ului stau acoperite de zăpadă 2 trioare, 7 mașini de bătut porumb, 10 semănători și alte mașini agricole ce au nevoie de reparații.

UN TRIOR: — Tovarășe morar, dacă U.R.C.C.-ul mă mai ține mult aici, să știi că la vară dumneata o să macini neghină !!

Desen de NIC. NICOLAESCU

ȘTIRI

La Casa Agronomului de la Băneasa a avut loc de curînd o consfătuire pe țară organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, privind dezvoltarea apiculturii.

Au participat membri ai asociațiilor apicole din diferite regiuni ale țării, apicultori fruntași din gospodăriile de stat, gospodării colective, cooperative agricole de producție și țărani muncitori cu gospodării individuale.

In cadrul consfătuirii, au fost prezentate referate și s-au purtat discuții pe marginea realizărilor obținute în apicultură în ultimii zece ani. Numeroși apicultori fruntași participanți la consfătuire au împărtășit celor de față metodele lor de muncă și rezultatele obținute.

★

Intre 6—12 ianuarie, la stațiunea experimentală pomicolă Voinești din regiunea Ploești are loc o consfătuire cu pomicultorii din gospodăriile agricole de stat din țară. In prezența a numeroși specialiști de la Institutul de Cercetări Horti-viticole, I.C.A.R. și Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din București, la această consfătuire se discută probleme legate de producerea materialului săditor pomicol, de tăierile și stropirile la pomi, ca și agrotehnica ce trebuie aplicată în livezi în scopul ridicării producției de fructe.

★

Cooperația de consum a preluat întreaga cantitate de cartofi contractată în anul 1957 cu producătorii agricoli. Unitățile cooperatiste din Regiunea Autonomă Maghiară, și din regiunile Suceava, Stalin și Cluj au depășit cu mult planul preluărilor din contracte și planul achizițiilor de cartofi. Pînă la sfîrșitul lui decembrie 1957 au îndeplinit planul preluării porumbului contractat cooperativele sătești din regiunile Craiova și Pitești, iar cele din regiunea București în proporție de peste 95 la sută.

★

In comuna Tălmaciu din regiunea Stalin, peste 150 de țărani muncitori și-au construit în ultimii ani case noi. In comuna Axente Sever s-au ridicat în doi ani mai multe case decît în 50 de ani de regim burghezo-moșieresc. La Laslea, raionul Sighișoara, unde există o gospodărie colectivă înfloritoare, harta satului a fost completată cu o nouă stradă denumită „strada colectiviștilor". In regiunea Stalin s-au construit în anii care s-au scurs de la proclamarea Republicii peste 12.000 de case.

Din activitatea studioului de diafilme „Ion Creangă"

La mijlocul acestei luni, studioul de diafilme „Ion Creangă" din Bucuresti va realiza al 1000-lea diafilm. Este o cifră care vine să încununeze o rodnică activitate.

Studioul de diafilme „Ion Creangă" a luat ființă în anul 1950, an în care a realizat primele 12 filme experimentale. Producția organizată a studioului a început în anul 1951.

De atunci și pînă în luna noiembrie a anului 1957, — ca să luăm o perioadă încadrată strict în date statistice, studioul a realizat 900 de filme, din care a scos peste 900.000 de copii. In numai cîțiva ani, diafilmul a devenit în felul acesta cu adevărat un bun de larg consum.

Diafilmul este un mijloc eficace de educare, de popularizare a științei și a metodelor înaintate, de culturalizare a maselor largi. Față de alte mijloace de educare și culturalizare, el prezintă însă avantajul că se realizează cu cheltuieli reduse și poate aborda orice domeniu de activitate.

Răsfoind catalogul de diafilme realizate de studioul „Ion Creangă" găsim titluri care abordează știința și tehnica, industria, agrotehnica, zootehnia, silvicultura, educația sanitară, cultura fizică și sportul, diafilme cu caracter didactic și documentar și diafilme-basme.

Pentru ca cititorii noștri să-și poată face o imagine despre varietatea acestor producții, ne îngăduim să reproducem mai jos unele titluri din sectoarele menționate.

Astfel, din sectorul de știință și tehnică cităm: „Origina vieții", „Origina și evoluția omului", „Lupta omului pentru cucerirea naturii", „Cerul și constelațiile", „Imagini din viața plantelor", „Energia nucleară"; *din sectorul industrial:* „Elemente prefabricate din beton și beton armat", „Prelucrarea preliminară a inului și cînepei"; *din sectorul sanitar:* „Corpul omenesc și îngrijirea lui", „Călirea copilului mic", „Igiena individuală", „Primul ajutor în caz de accidente".

Foarte interesante sînt diafilmele documentare, realizate pe baza unui scenariu literar, ca de pildă: „Din bogățiile patriei noastre", „O călătorie prin Asia", „Mihail Eminescu", „Barbu Delavrancea", „Lumini pe Valea Tazlăului", *despre viața muncitorilor petroliști, sau* „Viață îmbelșugată în raionul Medgidia", *despre viața nouă din satele patriei noastre.*

Mult gustate de copii sînt diafilmele-basme, ca „Albă ca zăpada", „Capra cu trei iezi", „Harap alb", „Scufița roșie", „Motanul încălțat" *ș. a.*

Am lăsat la urmă titlurile din sectoarele agrotehnic, zootehnic și silvic, deoarece diafilmele respective interesează în chip deosebit pe cititorii ziarului nostru. Spațiul nu ne îngăduie să cităm decît un număr foarte restrîns de titluri, din cele mai sugestive. Iată-le: „Cultura grîului", „Cultura porumbului", „Folosirea îngrășămintelor în agricultură", „Polenizarea suplimentară artificială", „Activitatea unei brigăzi de tractoare", „Mecanizarea fermelor zootehnice", „Cum se poate mări productivitatea la animale", „Să construim adăposturi igienice pentru animale", „Mulgerea rațională a vacilor", „Stupăritul pastoral", „Mecanizarea exploatărilor forestiiere", „Pepiniere silvice", „Ocrotirea vînatului" ș.a.

Nu mai este nevoie, credem, să arătăm ce importanță prezintă difuzarea diafilmelor — și în special a celor cu caracter agricol — la sate, unde ele sînt chemate să îndeplinească o anumită funcție didactică și propagandistică, înfățișînd metodele înaintate de muncă și aspecte din transformarea socialistă a agriculturii.

Difuzarea diafilmelor la sate se face prin așezămintele culturale, prin organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii și prin Societatea pentru răspîndirea științei și culturii. In țară există în prezent 1500 de aparate de proiecție pentru diafilme. Este necesar să se dea o atenție deosebită acestor aparate, prevenindu-se defectarea lor și punîndu-se la punct cele defecte, pentru a se putea folosi cît mai pe larg diafilmele în munca de educare și culturalizare a maselor largi de țărani muncitori.

De altfel sîntem informați că în cursul anului 1958, se vor produce circa 10.000 de aparate de proiecție de tip popular, la îndemîna oricui, ceea ce va contribui la o răspîndire și mai largă a diafilmului. O primă tranșă de 200 aparate de acest fel s-a și pus în vînzare în librării.

In încheiere am vrea să împărtășim cititorilor noștri pe scurt cîteva date din proiectele de realizări pe anul 1958 ale studioului de diafilme „Ion Creangă". In acest an, studioul și-a propus să realizeze 280 de diafilme, din care se vor scoate 600.000 de copii. Dintre noile filme ce se vor lucra menționăm ciclurile: „Să ne cunoaștem țara", „Meridiane", „Oameni de seamă", „Diafilme științifico-fantastice". *Numeroase diafilme vor avea subiecte din agricultură, printre care:* „Combaterea buruienilor", „Folosirea semînței de porumb hibrid", „Cele mai bune plante premergătoare la principalele culturi", „Insilozarea furajelor", „Mașini noi în mecanizarea agriculturii", „Din activitatea I.C.A.R.", etc.

IGOR BLOCK

IN SATUL natal

Familiarul cîntec al roților nu mă adormea ca de obicei. Dimpotrivă. Imi dădea acea stare de nerăbdare pe care o simte fiecare în apropierea locului natal. Mersul vagoanelor în serpentină îmi vestea apropiata întîlnire cu satul pe care nu-l văzusem de mai bine de 10 ani. In vale, luminițele înserării împresurau comuna Sîmbăta în licărire îmbietoare. Din hornuri, rotogoale răsucite de fum sfredeleau văzduhul...

Cei aproape o mie de metri ce-i aveam de făcut de la gară pînă-n sat mi s-au părut nespus de lungi.

La intrarea în sat, așteptam să fiu întîmpinat de casele mici ca niște cutii de chibrituri ale pășcăleștilor. Dar minune! In locul căsuțelor ochii mei mirați au văzut case noi, arătoase și încăpătoare.

Mirarea îmi creștea pe măsură ce înaintam spre inima satului. In stînga uliței, la numai 200 metri de casele noi ale pășcăleștilor, mă țintui locului o casă mare, din cărămidă roșie, cu aspect orășenesc. Era casa lui Ștefan Șteng. Puțin mai înainte și pe dreapta o altă casă tot nouă, mare și frumoasă. E a Mitri Truțului. La fiecare pas mă întîmpina o vorbă caldă de bun venit și o îmbiere pentru a le vedea casele noi, belșugul și voia bună. Am intrat la Vasile Drincec, Dumitru Pogan, Petre Pogan și alții. A doua zi, am vizitat alți și alți consăteni din care cei mai mulți aveau case noi. In tot satul peste 80 de familii și-au construit în ultimii ani case noi. Inainte vreme aci existau 232 fumuri.

După 10 ani, nu mai recunoșteam decît locurile și oamenii cît despre sat, el arăta cu totul altfel.

Dar fala comunei Sîmbăta, raionul Beiuș, nu stă numai în casele noi, ci și în construirea unui frumos cămin cultural. Aci atît tineretul cît și vîrstnicii se întîlnesc la bibliotecă, la o partidă de șah sau la vizionarea unui film. Tot aci, în zilele de sărbătoare echipe artistice îmbrăcate în pitorești costume bihorene se întrec în cîntece și jocuri.

Sîmboșeganii se mai mîndresc și cu o casă de naștere și cu un dispensar.

In casele noi ale sîmboșeganilor pulsează o viață nouă. Intovărășirea agricolă stă mărturie a acestui adevăr. Infrățiți în muncă, bunăstarea și belșugul va spori an de an și, fără îndoială, cînd pașii mă vor reîntoarce iar pe aceste meleaguri, lampa lui „Ilici" se va aprinde și aici.

V. CAZACU

Energia atomică și perspectivele folosirii ei în agricultură (II)

LUCREȚIU VLASCEANU

Mult mai largi, ca tematică, au fost experiențele făcute în direcția folosirii izotopilor radioactivi obținuți pe cale artificială. Datorită faptului că ei pot fi mai ușor identificați pe parcursul lor cu ajutorul contorului Geiger sau prezența lor poate fi pusă în evidență prin fotografii, acești izotopi au mai primit numele de atomi marcați sau trasori. Ei au fost obținuți prin bombardarea atomilor normali cu neutroni. Astăzi, atomii marcați au devenit obișnuiți în munca de cercetare și nici un laborator modern nu se poate lipsi de ei, datorită atît ușurinței și rapidității determinărilor, cît și preciziei realizate. Să ne oprim acum asupra cîtorva din domeniile științelor agricole în care își găsesc aplicare atomii marcați.

Este știut că îngrășămintele sînt folosite astăzi pe o scară foarte întinsă în toate țările. Cantitatea de îngrășăminte chimice aplicată la hectar a devenit în zilele noastre un criteriu important de apreciere a nivelului de dezvoltare a agriculturii unei țări. Dar cultivatorii cer tot mai multe răspunsuri în legătură cu aceasta. Pe bună dreptate ei se întreabă: care sînt necesitățile diferitelor tipuri de sol? In ce măsură eliberează substanțele fertilizante diferitele tipuri de sol? Care sînt îngrășămintele cele mai eficace? Care este conținutul exact, cu substanță activă al îngrășămintelor? Cum folosesc plantele diferitele elemente? și așa mai departe.

In trecut s-au făcut cîteva încercări de a răspunde la aceste întrebări prin metodele clasice. Cu ajutorul atomilor marcați însă s-a reușit să se ajungă la unele soluții optime în această direcție. Se știa, de exemplu, că îngrășămintele fosfatice au un indice scăzut de valorificare (10—20%). S-a constatat nu de mult că folosirea fosforului marcat P^{32} face ca grîul și alte plante să se hrănească cu fosforul existent în îngrășăminte în locul celui din sol. In felul acesta nivelul de valorificare a îngrășămîntului crește la 48—68%. Pe viitor se impune găsirea unor metode de mobilizare a fosforului din sol pentru a-l pune la dispoziția plantelor.

Fiecare agricultor are interesul ca îngrășămintele chimice pe care le folosește să fie rentabile. Pentru aceasta trebuie asigurată valorificarea lor rapidă și cît mai completă. Urmărirea vitezei de absorbție a elementelor minerale s-a putut face prin aplicarea în diferite locuri din sol a îngrășămintelor marcate și prin înregistrarea ulterioară a activității radioactive în frunze. Capacitatea de valorificare a substanțelor minerale, în funcție de așezarea îngrășămintelor, a fost de asemenea lămurită cu ajutorul izotopilor și acest lucru prezintă o mare importanță, privită prin prizma mecanizării aplicării îngrășămintelor.

Experiențele de pînă acum arată că în domeniul chimizării agriculturii, nu e departe vremea cînd folosirea îngrășămintelor se va face cu foarte mare exactitate.

Studiile însă nu s-au oprit numai la absorbția elementelor. S-a urmărit în continuare drumul parcurs de acestea prin rădăcini, tulpină și frunze, căutîndu-se să se stabilească cu precizie importanța fiecăruia pentru plante, epoca optimă de asimilație și rolul în metabolismul general. Unele experiențe fiziologice au confirmat pe cele vechi, altele însă au venit cu precizări noi. In orice caz, omul a ajuns în situația de a avea posibilitatea să urmărească și să vadă ca pe pelicula unui film, drumul și transformările substanțelor minerale în plante, devenind astfel tot mai stăpîn pe procesul de dirijare conștientă a producției. Ilustrăm afirmația făcută printr-un singur exemplu spicuit din bogata literatură sovietică.

Se știe că pentru încrucișările între linii și între hibrizii simpli la porumb, plantele-mamă se castrează înainte de ieșirea paniculului. Urmările fiziologice erau însă complet necunoscute. Ori, de curînd s-a constatat cu ajutorul lui P^{32} că în timpul înfloririi paniculului are loc o puternică migrație (deplasare) a fosforului în partea superioară a tulpinii și în panicul. După căderea florilor, fosforul se îndreaptă spre știuleți. Prin urmare îndepărtînd paniculul înainte de înflorire, știuleții vor fi bine aprovizionați cu fosfor, al cărui rol în formarea zaharurilor este bine cunoscut.

Pentru că tot sîntem la capitolul absorbției elementelor, ne vom opri asupra unui subiect care constituie un motiv de îngrijorare a omenirii. Experiențele cu armele nucleare continuă, cu toate eforturile depuse de țările socialiste pentru ajungerea la o înțelegere asupra interzicerii lor. Este însă știut că prin exploziile atomice, atmosfera se încarcă cu cantități însemnate de elemente radioactive, cum ar fi stronțiul, cesiul, ceriul, rubidiul, zirconiul ș.a. Aceste elemente sînt apoi asimilate de plante și animale și, prin intermediul lor, de către om. Pentru a se vedea cît de vătămători pot fi izotopii radioactivi s-au inițiat și întreprins numeroase experiențe. Este bine stabilit acum că izotopii rezultați prin fisiunea nucleelor grele sînt periculoși pentru sănătatea omului. Cs^{137} și Sr^{90} se adună în boabele de grîu, floarea-soarelui și fasole. In anumite faze de vegetație, aplicarea stronțiului a provocat întreruperea activității organelor de reproducție la grîu. La animale s-a constatat, de exemplu, că cesiul se elimină prin laptele de vacă, dar se depune mult în mușchi. Stronțiul se depune în special în schelet. Este sigur că pășunile și apa contaminată de produse radioactive constituie un mare pericol pentru animale, principala sursă de alimente pentru oameni. De aici se poate desprinde însemnătatea pe care o prezintă pentru întreaga omenire interzicerea experiențelor cu armele termo-nucleare.

Am arătat mai înainte cîteva rezultate ale cercetărilor asupra nutriției radiculare a plantelor. S-a stabilit însă că plantele pot fi aprovizionate cu substanțe și prin frunze (îngrășare extraradiculară), constatare importantă, deoarece ne dă posibilitatea să intervenim în momentele cînd în plante transportul substanțelor se încetinește (de exemplu, la sfecla de zahăr, prin stropiri cu soluție slabă de fosfor). S-au fabricat chiar îngrășăminte complet solubile în apă chiar în mare concentrație și care pot fi aplicate prin frunze.

Cercetările s-au extins mult și în afara studierii propriu-zise a plantelor și animalelor, dar în strînsă legătură cu acestea și cu necesitățile directe ale oamenilor. De exemplu, capsulele atomice așezate în munți pentru măsurarea cantității de zăpadă permit prevederea volumului de apă ce se va scurge la vale în timpul dezghețului și astfel se poate stabili ce suprafață este posibilă să fie irigată avînd asigurată cantitatea de apă necesară. In unele țări s-a reușit să se combată grindina prin transformarea ei în ploaie cu ajutorul substanțelor radioactive.

Progrese foarte mari s-au făcut în privința conservării atomice a produselor alimentare, avînd ca bază proprietatea radiațiilor de a distruge bacteriile și a face sterile insectele. In diferite țări se construiesc chiar stabilimente uriașe pentru conservarea a zeci de mii de tone de alimente fără a folosi frigorifere. Cesiul s-a dovedit foarte eficace în ceea ce privește radiopasteurizarea cărnii. S-au imaginat și sisteme automate de conservare, ca, de exemplu, transportarea produselor alimentare prin fața sursei radiante, de cîteva ori, cu reglarea controlată a cantității de radiație, după felul produsului. Precizăm că modul acesta de conservare nu prezintă nici un pericol, alimentele păstrîndu-și în întregime calitățile inițiale.

Recent s-a reușit să se producă și maturarea aproape instantanee a fructelor prin folosirea radiațiilor de înaltă energie fapt de mare importanță în transportul fructelor coapte de la o localitate la alta. Și tot pe această linie prezintă interes deosebit concluziile unor cercetători care au reușit cu ajutorul unor cuptoare atomice să pregătească unele produse de carne într-un timp record: un pui în 3—4 minute, un cotlet de porc în 60 de secunde, un biftec în 30 de secunde, un cîrnat în 20 de secunde.

Iată în linii foarte generale cîteva din însemnatele perspective ale folosirii energiei atomice în agricultură. Pentru ca ele să poată deveni în scurtă vreme realități, este necesar ca oamenii de știință din toate țările să-și încordeze eforturile pentru menținerea păcii în lume, singura cale prin care această măreață forță a naturii poate fi pusă în slujba progresului umanității.

Străduța MECANIZATORILOR

Străbătind drumul care duca de la gară la sediul S.M.T.-ului din Cefa, privirea mi s-a oprit asupra unor case noi, proaspăt construite și amenajate, care se înșiră pe ambele părți ale drumului. Curind, am aflat că locuitorii caselor noi de pe această străduță sînt lucrătorii stațiunii de mașini și tractoare.

Străduța mecanizatorilor de la Cefa nu are un trecut prea îndepărtat. In anii 1954—1955 mecanizatorii ca șeful de atelier Suciu M. Ioan, pontatorul alimentator Pintea Iosif, tractoriștii Pusta Ioan și Sandu Ion etc. au început să construiască cu ajutorul statului primele case noi. Valoarea totală a creditelor acordate de către stat mecanizatorilor pentru construcția de locuințe a depășit suma de 300.000 lei. Pe șantierele noilor clădiri, mecanizatorii și membrii lor de familie au desfășurat zi de zi o muncă susținută.

Deși s-au ivit unele greutăți pricinuite de lipsa unor materiale, mecanizatorii și-au văzut scopul realizat. In cursul verii și al toamnei anului 1957, primele 8 familii s-au mutat în noile case, iar la alte patru clădiri constructorii desfășoară de-acum lucrările de finisare.

Răspunzînd grijii acordate de partid și guvern, vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Cefa au depășit și în 1957 planul de producție a stațiunii, efectuînd pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole lucrări de cea mai bună calitate.

A. RADAN

Ce SĂ CITIM

SANDA MOVILĂ: „O vară la Șipotul Fîntînilor"

EDITURA TINERETULUI

Povestirea Sandei Movilă este o reușită evocare a urmărilor răscoalei din 1907.

Acțiunea se petrece în 1916. Intr-unul din satele Argeșului, Șipotul Fîntînilor, boierul Andrei stăpînea sute de hectare. Boierul e puternic, el are dreptul să dispună chiar și de viața sentimentală a oamenilor de pe moșie. Pe Floarea vrea s-o căsătorească cu Mihai, un servitor prostănac, nu cu Clion, flăcăul care-i este ei drag. Căci Floarea e fată frumoasă și-i place boierului. Asta a înțeles și „domnul" Fănică Sacagiu, administratorul moșiei, care vrea să-i facă întotdeauna pe plac stăpînului, căci numai așa se putea ridica și el și va deveni „boier".

Țăranii sînt din ce în ce mai nemulțumiți. Satul lor este așezat pe malul unei ape, Bălceasca. Cînd cad ploi mari, apele se revarsă furioase, pricinuind mari pagube gospodarilor care locuiesc pe coastă. Nenumărate au fost cererile acestora din urmă, nenumărate și promisiunile boierului Andrei, chiar și ale tatălui său, stăvilar pe marginea Bălceaschii tot nu s-a făcut.

Intr-o zi, după o ploaie mare, în care au pierit și vieți omenești, ca să nu mai vorbim de case și livezi distruse, țăranii vin la boier să-i amintească de făgăduiala dată și să-i ceară acestuia lemnărie și ce le-o mai trebui pentru ca să ridice case noi. Pe muncă doar, nu degeaba. Dar boierul e neînduplecat și le amintește de datoriile rămase din 1907. Nemulțumirea țăranilor e mare, dar ea atinge culmea atunci cînd boierul, ca pedeapsă pentru „obrăznicia" cu care l-au înfruntat țăranii, aduce la dezmiriștit oameni din alte sate. Intărîtați de acest lucru, cei din Șipotul Fîntînilor îl omoară pe administrator, unealta stăpînului. In același timp, cineva a dat foc și la miriștea boierului. Cei care pot, printre care și Floarea cu Clion, fug, ceilalți sînt prinși de armata adusă de stăpîn pentru a-i păzi averea.

Așa se încheie furtunoasa izbucnire a țăranilor de la Șipotul Fîntînilor, care n-au mai putut răbda cruzimea, ticăloșia și nedreptatea boierească.

Cititorii vor găsi în cartea Sandei Movilă o povestire pasionantă, scrisă într-un stil simplu și curgător.

De aceea cartea Sandei Movilă se citește cu interes și cu plăcere.

A apărut

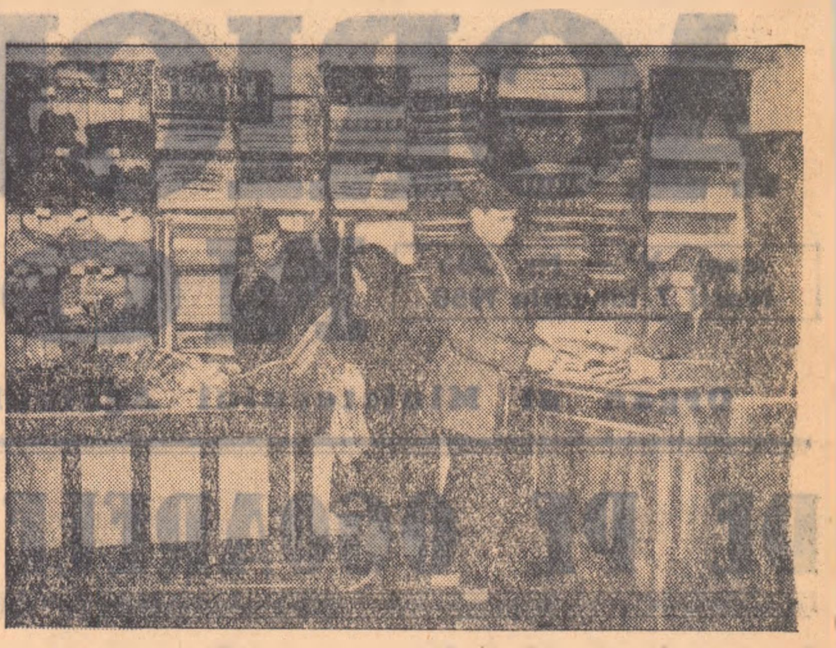
„Calendarul țărănimii muncitoare" pe anul 1958

Pe lîngă alte lucrări de popularizare a științei agricole, în Editura Agro-Silvică de Stat a apărut de curînd „calendarul țărănimii muncitoare" pe anul 1958. Intr-o plăcută îmbinare calendarul prezintă țăranilor muncitori un bogat material documentar care le va putea servi ca îndreptar în multe probleme privind muncile agricole, creșterea animalelor, lucrări de pomicultură, grădinărit, creșterea albinelor, viermilor de mătase, sfaturi medicale etc. Totodată el constituie o lectură plăcută, fiind presărat cu articole literare, de știință popularizată, glume, ghicitori etc., frumos ilustrate.

Calendarul s-a pus în vînzare la toate cooperativele sătești, la librării în orașe, de asemenea se va putea obține prin Cartea prin poștă.

ÎMBRĂCĂMINTE DE SEZON

Iarna, tot omul are nevoie de o îmbrăcăminte mai groasă. De acest lucru au ținut seamă și tovarășii de la U.R.C.C. Sibiu care au trimis cooperativelor de consum sătești materiale de sezon. La magazinul universal al cooperativei de consum din Ocna Sibiului, gestionarul David Petre pune la dispoziția clienților stofe și pînzeturi pentru sezonul rece. Clienții le privesc cu atenție, le cercetează calitatea și... o dată hotărîți... dau comanda. Casierița atît așteaptă. Iute, ea... își face meseria.

In cadrul schimbului ÎNTRE ORAȘ ȘI SAT

Furnizoare de produse agro-alimentare

An de an, gospodăriile colective și întovărășirile agricole din regiunea Galați au obținut producții din ce în ce mai mari de cereale. In afară de ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor, creșterea producției la hectar poate fi oglindită și de contribuția pe care unitățile cooperatiste din regiune au adus-o la formarea fondului centralizat de cereale al statului. Astfel, în cursul anului ce a trecut, gospodăriile agricole colective din regiunea Galați au livrat statului pe baza contractelor încheiate cu I.R.A.C. Recolta o cantitate de peste 3.200 tone grîu, 1.900 tone porumb și 450 tone floarea-soarelui. Gospodăriile colective din jurul orașelor Galați, Brăila și Tecuci au vîndut Aprozarului peste 53.500 kg roșii, 154.000 kg varză, 35.000 kg rădăcinoase, 97.000 kg cartofi etc. Pe lîngă acestea, pe piața orașelor Galați și Brăila gospodăriile colective au vîndut produse agro-alimentare în valoare de 2.254.000 lei, ceea ce reprezintă cu 1.152.000 lei mai mult ca în anul 1956.

In prezent, în regiunea Galați se duce o muncă susținută pentru încheierea de contracte din recolta anului acesta și a anilor viitori. Pînă acum cîteva zile, unitățile cooperatiste din regiune au încheiat contracte cu „Recolta" prin care se angajează să livreze statului peste 1.821 tone grîu, 100 tone orzoaică, 1.571 tone porumb și 550 tone floarea-soarelui. Acțiunea de încheiere a contractelor pe termen lung se desfășoară cu deosebit succes.

Contractări din recolta anului 1958

Unitățile cooperației de consum și I.R.A.C. „Recolta" din raionul Săveni, regiunea Suceava, au reușit ca pînă în prezent să încheie cu unitățile cooperatiste, cu membrii acestora, precum și cu țăranii cu gospodării individuale, contracte pentru cantitatea de 1.069 tone grîu, 618 tone floarea-soarelui și 273 tone porumb din recolta anului 1958. Printre fruntașe la încheierea de contracte se numără întovărășirile „Biruința" și „Nicolae Bălcescu" din satul Bodeasa și altele

DUMITRU STANCU
corespondent

Mărfuri pentru sate

In anul 1957, rețeaua comercială a U.R.C.C.-ului raional Iași a crescut simțitor. Astfel, în cursul anului au luat ființă 9 unități noi de desfacere, s-au înființat 7 magazine de circuit restrîns în gospodăriile de stat și S.M.T.-uri iar o serie de magazine s-au transformat în magazine de specialitate. Țăranii muncitori din cuprinsul raionului au primit în anul trecut de la oraș prin unitățile cooperației de consum peste 200.000 metri de țesături bumbac, 21.400 metri țesături de lînă, 10.240 perechi de încălțăminte, 1.390 m.c. de cherestea, 61.000 kg tablă galvanizată și neagră și alte însemnate cantități de produse industriale. Valoarea mărfurilor intrate spre desfacere în rețeaua cooperației de consum din raionul Iași s-a cifrat în anul 1957 la suma de 44.395.000 lei, ceea ce reprezintă cu peste 2.000.000 lei mai mult decît în anul 1956.

D. VLADIMIR
corespondent

Au contractat lînă de oaie

Cunoscînd avantajele contractărilor cu statul, colectiviștii din comuna Peștera, regiunea Constanța, au contractat zilele trecute cantitatea de 1500 kg. lînă de oaie, primind un avans de 24.600 lei.

ELISABETA CUCERZAN
corespondent

SATIRĂ și UMOR

Om „cinstit"

Adaptare după un text de acum 4.000 de ani și care — din păcate — se potrivește în cazul lui Stan Avram, președintele sfatului popular comunal Buzoiești, raionul Costești.

Lîngă sfat, pe îndelete,
Un sătean scosese-afară
Rezemînd în fața casei,
Foarte grijuliu — o scară.
— Ce-i cu asta? zic. Iar omul,
Surîzînd șiret: — Măi tată,
Dacă vrei să știi minunea,
Asta-i... scara fermecată!
Cel ce e cinstit în viață,
De-o urca pe prima treaptă
Va primi un pumn de aur
Pentru-a sa corectă faptă —
Dar... își va scrînti piciorul
Și-o să urle de durere
Dacă lemnele comunei
Le-a-mpărțit pe bani și miere —
Dacă în pădurea Colțu
A iscat mare scandal,
Cînd și-a însușit valoarea
In profitul personal!
De-o urca pe treapta-doua
Omul care e cinstit,
Două mii de ani întocmai
El trăi-va fericit —
Insă... își va rupe dinții,
Cel care a profitat,
Dînd porumbul de sămînță
La cîțiva oameni din sat —
La cîțiva prieteni care,
In porumb cînd s-au văzut,
Dublele pentru sămînță,
Cu... preț dublu le-au vîndut!

Stan Avram rîdea cam acru:
— Ha, ha!... scara „înțeleaptă"!
Eu: — De vrei să rîzi de moșul,
Ia... încearcă prima treaptă!
El de colo — pe cuvinte
Nu prea sigur: — Ce tot spui?
Cinstea mea nu îmi permite
Să... mă pun la mintea lui!
(Mă gîndeam și eu ca ăla:
Ce „modest" e profitorul!
Nu vrea el un pumn de aur,
Sau... să nu-și rupă piciorul?)
— Poate-ncerci a doua treaptă?
El, simțind un nod în gît:
— Să trăiesc două milenii!
Da' ce-mi trebuie atît?
(Ca să-i aflu modestia,
Incercam cu ochii minții:
Nu dorea o viață lungă,
Sau nu vrea... să-și rupă dinții?)
— Eu socot, Avram mai spuse,
Oarecum scos din răbdări,
Că o cinste nu se vede
De pe... treapta unei scări!
Și apoi, la urma urmei,
Fii obiectiv și spune:
Crezi că scara-i fermecată?
Eu nu cred a ei minune!

★

...El de fapt avea dreptate
Cînd „minuni" nu admitea:
Cum putea să știe scara,
Ce... raionul nu știa?
M-am uitat la președinte
Și pe loc m-am dumirit:
Scara nu e fermecată,
Dar... nici el nu e cinstit!

VALERIU FILIMON

Jalba unei oițe

De mică am fost alintată. Eram blîndă și sugeam de la două oi, deși proverbul spune că numai „mielul blînd suge la două oi". Eu cunoșteam proverbul, dar m-am făcut că nu-l știu și-am dus-o bine. Ah, ce vremuri, ce viață! Trăiam pe atunci în saivan!

Păi din moment ce ești ovină, o să spuneți dumneavoastră, e firesc să trăiești în saivan! Da, și eu zic la fel. Doar că tovarășul Alexandru Cîrdan, vicepreședintele sfatului popular al regiunii Stalin, e de altă părere. Dînsul zice că saivanele sînt făcute pentru porci. I-am spus că adăposturile pentru porci se numesc cocine, nu saivane.

— Bun, a zis dînsul, o să-i schimbăm firma. Nu-l mai botezăm saivan, ci cocină și băgăm în el porcii organizației economice a orașului Codlea.

Zic: — Dar botezul ăsta costă bani grei. Că trebuie aduse mari transformări saivanului ca să poată adăposti porcii.

— Și ce, parcă dau ceva din buzunarul meu? Dau din banii statului!

Aș fi vrut să mai spun ceva, însă dînsul a strigat să tac din gură, să nu mai behăi degeaba, că-s proastă ca o oaie! Oaie sînt, dar proastă... nu știu, zău. Să vedeți...

Saivanele astea din Codlea — o minune de adăposturi, nu altceva, — au fost construite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru berbecii reproducători primiți în folosință de la serviciul zooveterinar al fostei Direcții agricole regionale. În anul 1955, gospodăria colectivă din Codlea a primit în folosință saivanele și de-atunci încolo noi, cele 1.000 de oițe ale colectivei, am trăit împărătește. E drept, ne mai atacau din cînd în cînd... nu, nu lupii, ci unele zvonuri. Se auzea că tov. vicepreședinte Cîrdan nu-i plac ochii președintelui colectivei și că din pricina asta o să ne dea afară din saivan.

— Ești proastă ca oaia, au sărit suratele cu botul pe bălaia care adusese zvonul. Păi ce legătură au ochii președintelui cu saivanul nostru?

Și totuși, iată că au avut. Fiindcă după ce am fost timp de 2 ani locatari pașnici ai saivanului, după ce gospodăria a obținut definitiv în folosință aceste saivane în anul 1957 și a investit 20.000 lei pentru unele reparații, ne-am trezit într-o bună zi zvîrlite afară. Au adus aci, după cum v-am mai spus, porcii organizației economice a orașului Codlea. Știți ce-au făcut porcii din frumosul nostru saivan? Cocină, nu altceva! Păi spuneți, asta nu-i curată porcărie?

Și-acum nu ne-ar părea rău dacă cel puțin ei s-ar simți bine. Dar de unde? Sînt o mînă de porci și restul încăperilor stau nefolosite. Cu banii care s-au cheltuit pentru reamenajarea acestor saivane se puteau construi cotețe model pentru porcii organizației economice.

Și dacă judec așa, tovarășul Cîrdan zice că eu sînt proastă ca oaia! Și dacă am protestat toate cînd ne-a scos afară, dacă am behăit, au zis că ne luăm unele după altele ca oile. Culmea e că tovarășul președinte al gospodăriei colective din Codlea, Vătășoiu Badea, a plecat la București și-a obținut de la minister aprobare pentru folosirea pe mai departe a saivanului. Totuși tovarășul vicepreședinte Cîrdan nu vrea să țină seamă de nici o aprobare. Nu vrea să ne lase să stăm în saivan și pace! Zice că nu-i nimic dacă în plină iarnă stăm sub cerul liber, fiindcă avem îmbrăcăminte groasă, de lînă. Avem, e drept, și totuși uite, eu tremur. Și nu știu zău dacă tremur de frig sau de mînie!

BALAIA
o oaie care doarme sub cerul liber la gospodăria agricolă colectivă Codlea
pentru conformitate

VASILE IONAȘCU

SCRISOARE DE RĂSPUNS CĂTRE PRIETENI DRAGI:

Colhoznicilor din artelul agricol „Stalin"

Ziarul nostru a încheiat de curînd publicarea unui ciclu de 10 scrisori, în care colhoznicii din artelul agricol „Stalin" raionul Ghenicevski, reg. Herson, R.S.S. Ucraineană, împărtășeau colectiviștilor din satul Ceacu, reg. București, din bogata lor experiență. In aceste seri lungi de iarnă, fiecare scrisoare în parte a fost citită și discutată cu mult interes de colectiviștii adunați la sediu. După ce au terminat prelucrarea întregului ciclu de corespondențe, colectiviștii din Ceacu au întocmit o scrisoare de răspuns pe care o publicăm în rîndurile ce urmează:

DRAGI TOVARĂȘI,

Colectiviștii noștri au urmărit cu deosebit interes cele zece scrisori în care ne-ați vorbit despre munca și viața voastră. In rînduri calde și pline de poezie, ne-ați înfățișat pe scurt istoria zbuciumată dar glorioasă a unui colhoz fruntaș, ne-ați împărtășit din bogata voastră experiență.

Citind aceste scrisori, ne-am dat seama odată mai mult ce putere uriașă, creatoare, au oamenii cînd sînt uniți, însuflețiți de aceleași idei și năzuințe. Nu vom uita niciodată emoționantele rînduri în care ne povestiți despre rănile adînci pe care le-a lăsat războiul pe trupul micului vostru orașel colhoznic. Trei cai, 12 vaci, 2 găini, asta era toată averea ce vă mai rămăsese. Dar mai aveați ceva: voința, entuziasmul, speranța în ziua de mîine. Ajutați de statul sovietic, ați pornit la munca de refacere a colhozului și astăzi rănile sînt șterse, gospodăria a ajuns mai bogată decît înainte de război. Minunată pildă de dîrzenie și patriotism!

Intr-una din serile cînd am prelucrat cu toți colectiviștii scrisorile primite de la voi, a luat cuvîntul un bătrînel, îngrijitor la ferma de vaci. Era emoționat, de parcă trăia în fața ochilor ororile săvîrșite în colhozul vostru de hitleriști.

— Vedeți, asta înseamnă războiul: jaf și nenorociri, a spus el. Dacă ne e dragă colectiva, dacă ținem la avutul nostru, nu vom îngădui dezlănțuirea unui nou război!

In cuvintele lui își găsea ecou de fapt hotărîrea noastră, a tuturor.

Dragi prieteni colhoznici, vă mărturisim că din fiecare scrisoare am avut multe de învățat. Deosebit de prețioase ni s-au părut învățămintele ce s-au desprins pentru noi din corespondența intitulată „Izvoarele veniturilor". In gospodăria noastră colectivă, pe lîngă cultura cerealelor, două însemnate surse de venituri au fost cultura plantelor tehnice și legumicultura. Numai din valorificarea bumbacului am cîștigat în anul 1957 peste 520.000 lei, iar mazărea ne-a adus 450.000 lei. In total, grădina de legume ne-a adus un venit de aproape un milion.

Ne-ați vorbit în scrisoare despre însemnătatea dezvoltării creșterii animalelor. Nici pînă acum în gospodăria noastră sectorul zootehnic n-a fost neglijat. Dacă în primul an de la înființare aveam abia 16 animale mari, astăzi dispunem de 80 bovine, 1.050 oi, 156 porci etc. ce ne-au adus în ultimul an un venit de peste 400.000 lei. Am construit un grajd pentru vaci, o maternitate model pentru 60 de scroafe, un grajd pentru tineretul cabalin și altele. Posibilitățile de dezvoltare a fermei zootehnice sînt însă mult mai mari. Pentru anul 1958 ne propunem să construim 2 silozuri cu o capacitate de 40 vagoane fiecare, încă un grajd model pentru 100 vaci cu lapte, etc. Vom înființa o brigadă piscicolă la Iezerul Călărașului, însfîrșit, vom dezvolta cît mai mult ramurile aducătoare de mari venituri.

Ne-ați vorbit în altă scrisoare despre legătura strînsă dintre colhoznici și mecanizatori. In această privință și la noi lucrurile se petrec cam la fel. Principalele lucrări agricole le executăm cu ajutorul mașinilor S.M.T.-ului Cuza Vodă. Tractoriștii brigăzii condusă de Ghenu Ion au executat pe ogoarele colectivei lucrări de bună calitate, cîștigînd stima și prețuirea colectiviștilor. De altfel, e explicabil ca ei să lucreze cu tragere de inimă. Tractoriști ca Petcu Marin și Cutăr Gheorghe sînt colectiviști plecați din mijlocul nostru. Ei n-au alergat după norme ci au lucrat cu conștiinciozitate, respectînd regulile agrotehnice, contribuind în mare măsură la obținerea unor recolte sporite și în anul 1957. La grîu, am scos cu 400 kg mai mult ca media pe comună, la porumb mai mult cu 700 kg. Veniturile totale au atins în 1957 însemnata sumă de 2.550.000 lei, iar fondul de bază s-a ridicat la 2.620.000 lei.

In alt capitol ne vorbiți despre aplicarea principiului conducerii colective, despre însemnătatea legăturii dintre conducători și mase. La noi lucrurile stau cam așa... Să vedeți ce s-a întîmplat... Cînd s-a ajuns la citirea scrisorii „Comitetul de conducere al colhozului — organul de conducere colectivă" — tov. Grigore Gheorghe, președintele gospodăriei noastre, schimba fețe, fețe. Parcă-i ședea pe buze să ne spună: „Haideți tovarăși, să trecem mai repede peste scrisoarea asta". Avea destule motive să nu se simtă bine. La noi au fost unele încălcări ale principiului conducerii colective. De pildă, s-a întîmplat ca un brigadier sau șef de echipă, în urma unei discuții mai aprinse cu președintele să fie schimbat din muncă fără ca membrii consiliului de conducere să fi știut ceva despre asta. S-au săvîrșit și altfel de greșeli. A fost o vreme cînd planul anual de producție era elaborat de cîțiva oameni, fără a se ține seama de părerea maselor. Planul, după ce era gata, se citea în adunarea generală și se vota. In acest an o astfel de greșeală nu s-a mai repetat. La elaborarea planului de producție a contribuit fiecare om, după puterile lui. Și s-a mai petrecut un fapt la fel de important. Cînd s-au ivit cîteva probleme de însemnătate deosebită, tovarășul președinte Grigore, înainte de a lua hotărîri, ne-a consultat. E un început bun.

In sfîrșit vom ajunge la un alt capitol despre care vorbim cu multă strîngere de inimă: viața culturală. Aici noi am realizat prea puțin față de ceea ce am fi putut realiza. Avem o uzină electrică a noastră, a colectivei și care furnizează curent electric și S.M.T.-ului și întregii comune Cuza Vodă. Avem o sală pentru club, avem bibliotecă, dar ne e teamă, pe semne, să... nu le uzăm și de aceea le ținem sub cheie. In iarna aceasta, îndeosebi după ce am citit scrisoarea voastră, ne-am hotărît să ieșim din hibernare, să desfășurăm o vie activitate culturală. Inceputul l-am făcut. Am început cursurile agrozootehnice de masă. Vrem să redăm viața echipei artistice, să sfărîmăm lacătele ce țin zăvorîte dulapurile bibliotecii, să organizăm petrecerea timpului liber pentru tineretul din gospodărie.

Dragi tovarăși, ar mai fi multe de spus. Planurile noastre de viitor sînt mari. Sîntem convinși că anul cel nou în care am pășit va însemna pentru gospodăria noastră un salt însemnat, va însemna consolidarea definitivă.

Creștem din zi în zi. Acum trei luni eram 390 familii unite. Acum sîntem 436 și avem strînse încă 40 de cereri. Socotim foarte apropiată ziua cînd în satul Ceacu nu va mai exista nici un țăran muncitor în afara gospodăriei colective. Despre acest succes ce ni se pare firesc și despre altele ce le vom obține, dragi prieteni, vă vom scrie în cursul anului, dragi prieteni colhoznici.

GH. I. GRIGORE
președinte
GH. PEICU
secretar
al organizației de bază P.M.R., gospodăria agricolă colectivă „Gheorghi Dimitrov" satul Ceacu regiunea București

---

DIN R. P. UNGARA

Gospodăriile agricole de stat — adevărate ferme model

Lichidînd rănile provocate de evenimentele contrarevoluționare din octombrie-noiembrie 1956, poporul muncitor din R.P. Ungară continuă cu avînt opera de construire a socialismului. Noi succese au fost obținute în țara vecină și prietenă atît în dezvoltarea industriei cît și în creșterea și dezvoltarea sectorului socialist la sate.

De curînd, sub semnătura tov. Petöhazi Gàbor, locțiitor al ministrului Agriculturii din R.P. Ungară, ziarul „Népszabadsag" organ central al Partidului Socialist Muncitoresc Ungar, a publicat un amplu articol despre noile progrese realizate de către gospodăriile agricole de stat din comunele Ungariei. Articolul cuprinde o serie de cifre grăitoare despre bilanțul muncii gospodăriilor de stat pe anul 1957.

In urma mecanizării principalelor lucrări agricole și aplicării metodelor agrotehnice înaintate, recoltele de cereale la gospodăriile agricole de stat sînt cu mult superioare recoltelor medii obținute pe țară. La grîu, principala cultură cerealieră, lucrătorii gospodăriilor agricole de stat au adunat în medie 1.244 kg boabe la un hold (un hold este egal cu aproximativ 0,49 ha), față de numai 850 kg realizate în medie în alte sectoare ale agriculturii. Prin urmare, producția medie a gospodăriilor agricole de stat este superioară cu 47 la sută! La secară, producția pe hold la gospodăriile de stat este de 895 de kg (media pe țară fiind de 700 kg), la orz de toamnă de 1.400 kg, la orz de primăvară de 1.100 kg, iar la ovăz de 896 kg pe un hold.

Economiștii din Republica Populară Ungară au calculat că pe piața mondială un kg de grîu valorează 2,05—2,1 forinți în timp ce gospodăriile agricole de stat produc un kg. de grîu la un preț de cost de numai 1,73 forinți.

Acest aspect dezvăluie un alt mare succes al gospodăriilor de stat din Ungaria: rentabilizarea. S-a calculat că valoarea producției agricole anuale la gospodăriile de stat este cu 600—700.000.000 forinți peste plan, în timp ce nivelul cheltuielilor de producție (îndeosebi la fondul de salarii) a rămas cu 30 la sută sub prevederile planului! **In bilanțul pe primele nouă luni ale anului 1957, gospodăriile agricole de stat apar cu un beneficiu de 201.000.000 forinți!** Lucrătorii gospodăriilor agricole de stat din R.P. Ungară nu se îndoiesc de faptul că cifrele definitive pe anul 1957 vor consemna un mare succes: realizarea unui beneficiu de sute de milioane de forinți. Rentabilizarea nu s-a obținut pe seama scăderii nivelului de trai al muncitorilor, ci pe baza unei neîncetate creșteri a productivității muncii în agricultură. Este semnificativ faptul că salariul mediu lunar al lucrătorilor din agricultură a crescut de la 955 forinți în 1956 la 1.075 forinți pe anul ce-a trecut.

Gospodăriile agricole de stat din R. P. Ungară sînt pe cale a deveni adevărate ferme model. In anii viitori, lucrătorii acestor unități își propun să extindă mecanizarea lucrărilor agricole și să lărgească baza furajeră necesară pentru crearea unui puternic sector zootehnic. Cooperativele agricole de producție de diferite tipuri vor obține din partea gospodăriilor de stat cantități mai mari de semințe selecționate, mai multe animale de rasă. In felul acesta gospodăriile de stat vor contribui într-un mod eficient la realizarea unei mărețe sarcini: transformarea socialistă a agriculturii din R. P. Ungară.

GH. EICHNER

NOTA

GREVA ÎNȘELAȚILOR

Cu cîteva zile, înainte de sfîrșitul anului 1957, ziarul canadian „La Presse", cel mai mare cotidian francez din America a publicat un articol deosebit de semnificativ în ceea ce privește soarta rezervată emigranților unguri atrași de mirajul „modului de viață american".

Sub titlul „Anul Nou vrem să-l sărbătorim acasă", *autorul articolului arată că peste 200 emigranți unguri dintr-un lagăr canadian au declarat de la 9 decembrie greva foamei, pentru a obține astfel din partea autorităților permisiunea de a se întoarce în Ungaria înainte de Anul Nou.*

Reporterul ziarului a stat de vorbă cu emigranții căutînd să afle motivele care i-au împins să recurgă la acest act disperat.

„Am fost înșelați amarnic — i-au răspuns cei întrebați. In lagărele din Austria, diferite persoane „binevoitoare" nu mai osteneau să ne laude Canada. Veniți acolo — spuneau ei — și veți găsi o țară în plină prosperitate, oameni generoși, posibilitatea de a munci puțin și de a cîștiga mult. Ni s-au arătat felurite fotografii, prospecte, ni se fluturau prin fața ochilor contracte ademenitoare. Inapoi ne era rușine să ne întoarcem. Am plecat deci în Canada. Persoanele „binevoitoare" s-au evaporat însă repede și am rămas față în față cu cea mai crudă realitate. Barăcile lagărului în loc de vile elegante, mîncare de la cazan și pe deasupra, cea mai mare parte din noi șomează continuu. Iată de ce am declarat greva, de ce vrem ca Anul Nou să-l sărbătorim în Ungaria".

Ziaristul i-a întrebat apoi dacă nu le e teamă să se întoarcă într-o țară comunistă, dacă nu se gîndesc cumva că îi așteaptă închisoarea sau represaliile.

„Deloc — i-au răspuns într-un glas emigranții. Acolo vor înțelege că am fost înșelați cînd am plecat din țară și că am fost înșelați și aici în Canada. Nu ne putem adapta la „modul de viață" american și acum putem spune în deplină cunoștință de cauză, că în partea noastră condusă de comuniști e de o mie de ori mai bine ca aici.

— Economia voastră — i-a spus unul dintre emigranți — nu prosperă decît în caz de război. Dacă pacea durează, întreaga economie cade în anarhie. La noi, situația este alta. Toată lumea are de lucru, pe cînd aici aveți mulți, foarte mulți șomeri. Magnificul vostru „mod de viață" este o frumoasă ilustrație în culori, dar numai pe hîrtie. Realitatea am simțit-o pe pielea noastră.

Nu știm dacă „greva înșelaților" cum a fost numită greva foamei declarată de cei peste 200 emigranți unguri și-a atins scopul. Dar destăinuirile ziarului „La Presse" — alături de multe altele asemănătoare — rămîn. Și ele arată limpede că tot mai mulți emigranți unguri își dau seama de marea greșeală pe care au făcut-o. Ei s-au convins cu prețul unor mari suferințe, că viața în patria lor socialistă este de o mie de ori mai bună decît oricare „mod de viață" de peste Ocean.

S. LEONARD

În cîteva RÎNDURI

○ După cum transmite Agenția „TASS", uzina metalurgică „Lenin" din Uzbekistan a trecut la ziua de lucru de 6 ore. Aceasta este prima întreprindere din Uniunea Sovietică în care săptămîna de lucru este în prezent de 31 de ore. Reducerea zilei de lucru, înfăptuită conform celui de-al 6 lea plan cincinal, nu se răsfrînge asupra salariilor muncitorilor. Crearea noilor condiții de lucru, ca automatizarea dirijării cuptoarelor și laminoarelor metalurgice etc., permite în prezent să se fabrice tot atîtea produse cîte s-au obținut sub regimul muncii de opt ore.

○ După reprimarea revoltei din Venezuela, exilații politici venezueleni din New York au declarat că răscoala nu a fost decît începutul unor noi turburări care vor izbucni în această țară datorită nemulțumirilor adînci provocate de dictatura președintelui Jimenez.

Inseși publicațiile din Venezuela au adus aspre critici regimului dictatorial al lui Jimenez pentru nedreapta distribuire a bogățiilor țării, pentru lipsa de griji, suprimarea libertății sindicale și folosirea torturii împotriva adversarilor politici.

○ In urma inundațiilor din Ceylon, sute de persoane și-au pierdut viața. Mai multe sute de mii de persoane au rămas fără adăpost, recolta a fost distrusă, iar căile ferate și-au întrerupt activitatea. Pagubele se ridică la aproape 100 milioane de dolari.

○ Presa americană continuă să publice articole în care se subliniază adîncirea neînțelegerilor dintre H. Stassen, consilierul președintelui Eisenhower pentru dezarmare, și J. F. Dulles, secretarul de stat al S.U.A., în problema dezarmării cît și în privința tratativelor diplomatice ce trebuie duse cu Uniunea Sovietică.

In comentariul său, ziarul american „Chicago Tribune" recunoaște lipsa de popularitate a lui Dulles — datorită politicii sale agresive — adăugind că schimbarea sa din postul pe care-l deține în S.U.A. este dorită din ce în ce mai mult.

○ Ministerul Agriculturii al Egiptului a elaborat un plan de perspectivă pentru dezvoltarea agriculturii țării în următorii 10—15 ani. Acest plan prevede valorificarea de noi pămînturi, dezvoltarea sistemelor de irigație și alte măsuri.

Se proiectează îndeosebi măsuri privind cultivarea unor noi soiuri de semințe, creșterea recoltei la hectar a celor mai importante culturi agricole și în primul rînd a bumbacului, precum și elaborarea unor noi metode de luptă împotriva dăunătorilor agriculturii.

Planul acordă o mare atenție înzestrării agriculturii cu mijloace tehnice moderne.

○ Guvernul spaniol continuă să transporte trupe în zona Ifni, unde populația luptă împotriva colonialiștilor spanioli pentru reunificarea cu Marocul. După cum anunță ziarul „L'Aurore", din portul spaniol Valencia a plecat un nou transport cu 400 soldați în ajutorul trupelor spaniole care acționează la Ifni.

○ La 4 ianuarie popoarele Uniunii Birmane au sărbătorit cea de-a 10-a aniversare a independenței lor naționale. In această zi a avut loc la Rangoon o mare adunare la care președintele Uniunii Birmane U Win Maung, a rostit o cuvîntare. După cuvîntarea președintelui au defilat unități ale forțelor armate birmane. Apoi a avut loc o demonstrație a populației din Rangoon.

○ Pînă la 5 ianuarie ora 6 dimineața cel de-al doilea satelit artificial al pămîntului a efectuat 887 rotații în jurul globului pămîntesc. In regiunile deasupra cărora va trece, cel de-al doilea satelit va putea fi observat pe timp senin cu ochiul liber, după apusul soarelui între 55 și 64 grade latitudine sudică.

Din UNIUNEA SOVIETICA

Viața unui sat huțul

I. IVANOV

Vara trecută, am avut prilejul să poposesc în satul Ricika din raionul Kosovski, regiunea Stanislav. Satul acesta cu împrejurimi deosebit de pitorești atrage în timpul verii un mare număr de vizitatori din diferite orașe ale Uniunii Sovietice — din Moscova, din Leningrad, din Kiev.

Drumul care duce de la centrul raional la Ricika aci urcă pieptiș, aci coboară cu repeziciune la vale, șerpuind printre munți. Iată că de amîndouă părțile drumului apar șiraguri de căsuțe albe. Pe o tăbliță de la marginea drumului citim: „Satul Ricika". De-a curmezișul drumului își poartă apele repezi un rîuleț de munte, care se poticnește ceva mai încolo de barajul centralei hidroelectrice. De-aici pornesc nenumărate fire către școală, club, fermele de animale și casele oamenilor.

Cînd am poposit noi la Ricika era o zi de duminică. In sat se simțea că-i sărbătoare. Pe ulițe treceau pîlcuri de flăcăi și fete în frumoase costume naționale. Prin ferestrele deschise răzbeau melodii din aparatele de radio. Treceau motocicliști cu pieptărașe din blană de miel, brodate cu măiestrie.

La marginea satului, într-o poiană scăldată în verdeață, un grup de oameni făcuse cerc în jurul cîtorva perechi ce se prinseseră într-un danț voios.

Intrînd în vorbă cu oamenii, am aflat o seamă de lucruri interesante. Am aflat că aici se construiește un nou club, că colectivul de artiști amatori din localitate a dobîndit frumoase succese, clasîndu-se pe un loc de frunte la festivalul regional.

Colhoznicii mai vîrstnici ne-au împărtășit unele amintiri din vremurile de altădată.

— Acum vreo douăzeci de ani, ne-a spus țăranul Ivan Iurievici Kișciuk, în vîrstă de 85 de ani, Ricika, la fel ca și multe alte sate de munte, era izolată în cea mai mare parte a anului de restul lumii din pricina drumurilor rele. In sat nu era electricitate, nu era radio. Poșta venea numai rareori. Oamenii bolnavi erau tratați cu descîntece și de multe ori mureau. Numai foarte puțini țărani își puteau da copiii la școala primară, care nu avea decît un singur învățător. Huțulii rămîneau în cea mai mare parte neștiutori de carte. Pămîntul pietros și puțin nu dădea hrană destulă. Oamenii se îndeletniceau cu vînatul. Dar nici asta nu era mare procopseală. Cine avea o văcută sau două-trei oi, se socotea fericit.

Acum huțulii au fost izbăviți pentru totdeauna de sărăcie și întuneric. Țăranii s-au unit într-o gospodărie colectivă, care are aproape 250 capete de vite cornute mari, 900 de oi, 50 de cai. Suprafața arabilă a colhozului trece de 1.000 de hectare.

Colhoznicii din Ricika vorbesc cu multă încredere despre viitorul gospodăriei lor. Ei au hotărît să se alăture cu toții luptei pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru a se ajunge în anii apropiați America în producția de carne, lapte și unt pe cap de locuitor.

Huțulii duc azi o viață îmbelșugată. In locul vechilor cocioabe s-au înălțat case încăpătoare și luminoase. Numai în ultimii trei ani s-au construit în sat 150 de case noi. S-au construit de asemenea grajduri și saivane mari, acoperite cu țiglă.

In centrul satului s-a ridicat de curînd o nouă școală, unde învață peste 200 de copii. Pentru copiii care locuiesc departe de sediul central al colhozului s-au deschis alte trei școli în satele învecinate, cu un efectiv de 20 de învățători.

In satul Ricika sînt două posturi medicale, al căror personal se îngrijește îndeaproape de sănătatea locuitorilor. In sat s-a construit și o maternitate.

Huțulii sînt de mult meșteri vestiți în încrustări în lemn. Obiectele lucrate de ei pot fi văzute în magazinele și muzeele din Moscova, Kiev, Lvov. Cei 80 de meșteri din Ricika lucrează sub îndrumarea Consiliului artistic al cooperativei de producție „Guțulscina", în fruntea căruia se află talentatul meșter Mihail Nikolaevici Medvedciuk, membru al Uniunii artiștilor plastici din Ucraina. Lucrările lui Medvedciuk sînt cunoscute și în afara granițelor Uniunii Sovietice.

...Cînd părăseam Ricika, am mai întors o dată capul, ca să arunc o ultimă privire asupra satului. In case se aprinseseră luminile electrice. Dinspre club se auzea muzică. Seara de vară își așternea în tihnă umbrele...

E duminică. In poiana verde, sub privirile spectatorilor, perechile s-au prins într-un danț voios

---

Influența solului asupra economiei S.M.T.-urilor din regiunea Timișoara

(Urmare din pag. 3-a)

lociu au realizat mai mulți hantri la tractorul convențional. In medie, stațiunile care lucrează pe teren greu au realizat numai 85 la sută din ceea ce au reușit să realizeze cele care lucrează pe teren mijlociu.

In general, productivitatea pe tractor convențional este mică. Iată de ce majoritatea mecanizatorilor trebuie să urmeze exemplul tractoriștilor și brigăzilor fruntașe, cum este, de pildă, brigada lui Voichița Vasile, Erou al Muncii Socialiste, de la S.M.T. Sînnicolau Mare.

Unitățile care au lucrat pe teren mijlociu au înregistrat o productivitate mai ridicată cu 20,3 hantri față de cele ce lucrează în teren greu. Cu toate acestea, productivitatea pe om este destul de scăzută în ambele grupe. Acest lucru se datorește numărului prea mare de personal neproductiv din unele unități. Astfel, la S.M.T. Zăgujeni, în 1955, la un număr de 24 tractoare au fost 96 de angajați, ceea ce înseamnă 4 oameni de fiecare tractor. Nu este deci de mirare că la capitolul salarii revine în fiecare an peste 13,4 lei la hantru la acest S.M.T. și chiar 14,9 lei la S.M.T. Bethausen.

Ce concluzii se desprind din cele arătate mai sus? Că fără o analiză științifică a activității stațiunilor de mașini și tractoare nu se pot lua măsuri judicioase de consolidare economico-organizatorică a acestora.

Inzestrarea cu mașini și tractoare a stațiunilor noastre trebuie să se facă în mod diferențiat în funcție de condițiile naturale.

In acest scop, hărțile texturale ale solurilor sînt de un mare folos pentru stabilirea utilării S.M.T.-urilor cu mijloace productive. Planificarea prețului de cost trebuie și ea făcută în mod diferențiat, ținînd seama de condițiile obiective. Unele tractoare și mașini nu sînt corespunzătoare terenurilor grele (tractoarele I.A.R.-23, cultivatoarele C.U.T.-21, dezmiriștitoarele D.B.-II, plugurile „Ilie Pintilie" etc.) și acestea să fie scoase din inventarul S.M.T.-urilor respective, înlocuindu-se cu tractoare și mașini corespunzătoare.

Direcția generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să țină seama pe viitor de aceste indicații atunci cînd înzestrează S.M.T.-urile cu mașini și utilaje, sau la înființarea de noi unități.

Perspectivele dezvoltării pomiculturii în raionul Șimleu

(Urmare din pag. 3-a)

ate. Există posibilitatea ca suprafața livezilor din raion să fie dublată pînă în 1965, astfel ca la sfîrșitul acestui an să se ajungă la circa 1.500 ha cu o producție totală de 6.000 tone fructe. Numărul pomilor răzleți va crește de asemenea la peste 500.000 bucăți. **Aceste obiective vor putea fi realizate prin punerea în valoare a unei însemnate suprafețe de terenuri de pe Măgura Șimleului, Ceheiului și Jurteleculul, Dealul Portului, Dealurile Cămarului, Muncelul, Dihosul Valcăului și altele, socotite în prezent neproductive sau folosite nerațional. O deosebită atenție va fi acordată și stabilirii sortimentului de pomi fructiferi. Astfel, în bazinul pomicol Șimleu vor fi plantați în special piersicii, caișii, castanii comestibili și perii; în bazinele Sărmășag și Camar se vor planta pe lîngă aceste specii și gutui, nuci, vișini și pruni.** Stabilirea acestui sortiment s-a făcut în funcție de condițiile naturale existente în aceste bazine pomicole. In marele bazin pomicol Sig-Marca unde există un microclimat diferit se vor cultiva mai ales merii, perii și prunii.

Pe lîngă acestea vom da o atenție deosebită și aplicării întregului complex de reguli agrotehnice pomicole în scopul sporirii producției de fructe pe raion.

Cu ajutorul acestor măsuri vor putea fi puse în valoare în anii ce urmează însemnatele posibilități existente în raionul nostru, atît pentru extinderea sectorului pomicol, cît și pentru redresarea celui existent.

Ing. IOAN CRACIUNESCU
și Ing. VICTOR TATARU
de la secția agricolă a raionului Șimleu, regiunea Oradea

Buletin METEOROLOGIC pentru zilele de 8, 9 și 10 ianuarie

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL

anunță timpul probabil pentru următoarele trei zile:

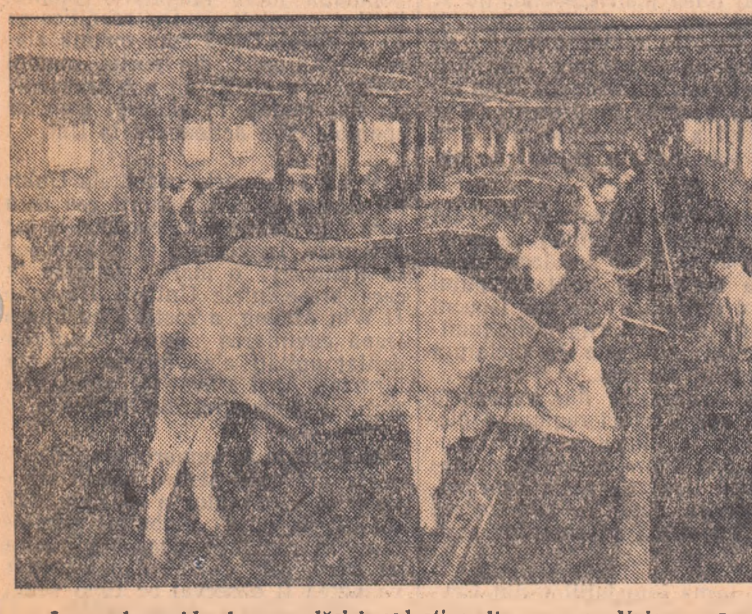
Vreme umedă și relativ călduroasă. Cer variabil mai mult acoperit. Vor cădea precipitații intermitente de ninsoare în cea mai mare parte a țării. Vînt cu intensificări temporare din sectorul vestic. Temperatura în creștere. Minimele vor oscila între zero și minus 10 grade, iar maximele între minus 5 și plus 5 grade. Condițiile devin favorabile formării poleiului și chiciurei locale.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

Din experiența

UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

Construcții trainice și încăpătoare

In noul grajd al gospodăriei colective din comuna Vulcan, regiunea Stalin, cu o capacitate de 100 de vite au fost adăpostite de curînd primele 30 de vaci.

Nu numai acum la întocmirea planurilor de producție

Socotitorul îmi puse în față dările de seamă pe anii 1956 și 1957. Iau prima dare de seamă. Deschid la capitolul veniturilor bănești. Caut totalul: 80.945 lei. Apoi mă întorc la fiecare ramură de producție. Și astfel constat că în anul 1956 gospodăria din comuna Berești-Bistrița, raionul Bacău, a realizat din producția vegetală 53.655 lei, iar din creșterea animalelor 8.328 lei. Puțin, îmi zic, față de posibilități. Unde-or fi banii pe care trebuia să-i aducă cele 8,5 ha cu viță nobilă, cele 6 ha cu pomi fructiferi, cele 3,5 ha cultivate cu legume, sfecla de zahăr, cartofii sau cele 120 de oi? M-am uitat apoi pe pagina pe care sînt trecute producțiile obținute. In coloana recoltelor medii la hectar sînt cifre care nu merită să mai fie amintite. De aceea nu m-am mirat cînd, răsfoind mai departe, am dat de cantitățile repartizate colectiviștilor pentru o zi-muncă: în total 15,432 kg de diferite produse și numai 2,10 lei.

Las la o parte darea de seamă pe anul 1956 și încep s-o răsfoiesc pe cea de anul trecut. M-am oprit mai întîi la cifrele care indică recoltele medii la hectar: 2.013 kg grîu, 1.730 kg ovăz, 4.000 kg porumb boabe, 1.555 kg floarea-soarelui, 17.600 kg sfeclă de zahăr, 20.500 kg de cartofi. Unele producții întrec pe cele din 1956 de 2 și chiar de 3 ori. Via (care, după cum am aflat mai tîrziu, e descompletată în proporție de 47 la sută) a dat o producție exact de trei ori mai mare.

Am trecut apoi la producția animală. De la fiecare oaie s-au obținut cu un kg de lînă și cu cinci litri lapte mai mult decît în anul 1956. Veniturile bănești realizate sînt și ele duble față de anul precedent. Greutatea specifică cea mai mare o are tot producția vegetală. Grădina — 5,25 ha — a adus 20.000 lei, sfecla și cartofii vreo 27.000 lei, livada — 60.000 lei, față de 18.000 lei în 1956, iar via vreo 18.000 lei. Animalele au adus și ele peste 15.000 lei. Duble față de anul 1956 sînt și cantitățile de produse și sumele de bani repartizate membrilor gospodăriei pentru fiecare zi-muncă efectuată.

Paznicul, un bătrîn, cu care am legat vorbă m-a lămurit cum s-a petrecut acest lucru.

— Apăi pînă pe la începutul anului trecut, la noi treburile au mers cam anapoda, îmi spuse el. Gospodăria noastră ajunsese aproape în pragul destrămării.

Așa am aflat că munca în gospodărie nu era bine organizată. Brigada și echipele existau numai pe hîrtie. Lucrările se făceau de-a valma, astfel că tot atîtea zile-muncă primea și cel ce lucra cu tragere de inimă și cel ce stătea mai mult la umbra pomilor. Din cauza aceasta, mulți colectiviști, în loc să vină la muncă în gospodăria colectivă mergeau să lucreze prin alte părți. Așa s-a făcut că unele culturi, ca de pildă cele legumicole, au rămas în mare parte pe cîmp, iar porumbul a fost recoltat abia pe la jumătatea lunii decembrie. Președintele și consiliul de conducere deși vedeau că treburile mergeau din rău mai rău n-au luat nici o măsură de îndreptare. Cît privește organele de îndrumare de la raion, acestea parcă uitaseră cu desăvîrșire de soarta gospodăriei. La începutul anului trecut însă, probabil alarmate de starea gospodăriei, organele de îndrumare și-au îndreptat atenția și asupra colectiviștilor din Berești-Bistrița. Ajutorul organelor de la raion a început cu sprijinirea consiliului de conducere în planificarea și organizarea producției și a continuat apoi tot timpul anului, printr-o îndrumare efectivă a colectiviștilor.

Roadele sprijinului dat la timp și în mod concret s-au văzut cu prisosință: gospodăria a săvîrșit un adevărat salt înainte, devenind un centru de atracție pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală din sat. Ei au început să-și dea seama că o colectivă gospodărită cu grijă și pricepere le oferă posibilitatea să-și făurească un trai mai bun. Nu întîmplător, mai mulți dintre ei, printre care Cosma Neculai, Cosma Lucreția, Matei Zenovia și alții au făcut de curînd cereri de intrare în gospodărie.

In vreme ce-mi notam pe carnet cîteva cifre, socotitorul îmi spunea:

— Știți că ne-am cumpărat 10 vaci? Asta încă din trimestrul patru al anului 1957, așa cum era prevăzut în plan. Pentru anul acesta ne-am propus să mărim efectivul lor cu cel puțin încă 5. Vom cumpăra și scroafe, vom mări suprafața cu grădină irigată. Tovarășii ingineri de la raion spun că am putea mări suprafața irigabilă pînă la 15 ha, dar pentru asta ne mai trebuie brațe de muncă.

In drum spre gară, mi-am amintit de cîteva gospodării colective din raionul Zeletin la care poposisem nu de mult. Văzusem acolo situații asemănătoare aceleia în care s-a aflat colectiva din Berești-Bistrița pînă la începutul anului trecut.

Bine-ar fi mi-am zis, dacă organele de îndrumare de acolo ar urma exemplul celor din raionul Bacău și n-ar mai face „pauze" în munca de sprijinire a gospodăriilor colective ajutîndu-le nu numai la întocmirea planurilor de producție, ci și la îndeplinirea lor.

N. IANCU

IN PLIN URCUȘ

Gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" din Borș poate fi considerată printre cele mai puternice din raionul Oradea. Fondul de bază al gospodăriei depășește 2.000.000 de lei. Cum de a ajuns milionară colectiva din Borș nu este greu de relatat. În primul rînd, colectiviștii au muncit pămîntul bine. Rezultatul: producția la ha a fost de 2.061 kg la grîu, 3.300 kg la porumb boabe, peste 35.000 kg la sfecla de zahăr, peste 11.000 kg la cartofi etc. O bună parte din cereale au fost valorificate, obținîndu-se mari sume de bani. La veniturile acestea s-au mai adăugat și alte cîteva sute de mii de lei, obținuți din vînzarea legumelor și zarzavaturilor, a laptelui și a produselor lactate, a animalelor îngrășate și a producției întreprinderilor anexe etc. Oameni inventivi, colectiviștii din Borș scot bani din te miri ce. În perimetrul gospodăriei se află un canal lung de 2 km. Ce credeți că s-au gîndit colectiviștii? Să planteze pe canal răchită galbenă în vederea producerii de material pentru atelierul de împletit coșuri și mobilă de nuiele. Mai are colectiva și un lac populat cu pește unde va înființa o crescătorie cu 500 de gîște. Rezultatele bune, urmare a muncii sîrguincioase, se văd la tot pasul. Acum gospodăria dispune de 49 de construcții dintre care 3 grajduri, 4 magazii, cămin de zi, locuință pentru tractoriști, baie și altele. Dar nu numai în gospodărie, ci și în viața colectiviștilor și a întregului sat s-au produs mari schimbări. În satul Borș numai colectiviștii au construit 107 case, 90 de membri ai gospodăriei și-au cumpărat aparate de radio, 67 și-au cumpărat biciclete, iar alții mobilă.

Colectiviștii din Borș știu că de mărirea avutului obștesc și de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei depind veniturile lor. Această cunoaștere i-a determinat ca în planurile ce le întocmesc să acorde atenție deosebită atît creșterii fondului de bază, cît și dezvoltării multilaterale. Planul gospodăriei prevede mărirea suprafeței cultivate cu legume la 40 de ha și a serei cu încă 500 de m.p. În seră se vor cultiva trufandale și flori. Prin punerea în valoare a unei suprafețe inundabile se va mări suprafața cultivată cu porumb cu încă 47 de ha, iar numărul vacilor de lapte va crește de la 47, cîte sînt acum, la 60 capete, al scroafelor Mangalița de la 24 la 52, iar al oilor Merinos de la 230 de capete la 400.

Aceste cifre vor deveni cu siguranță realitate. Colectiviștii din Borș sînt oameni vrednici și chibzuiți.

Ing. C. MANU
corespondent

O întovărășire cu dezvoltare multilaterală

Trecînd prin piața comunei bihorene Tinca, privirile ți se opresc asupra unui stand bine aprovizionat și acum cu cele mai diferite legume și zarzavaturi. Este centrul de desfacere al puternicei întovărășiri din Tinca.

Marile cantități de legume desfăcute de către întovărășiți ne-au determinat să ne interesăm de creșterea și dezvoltarea întovărășirii. De la început am aflat că această unitate a obținut anul acesta 60.000 kg. sfeclă de zahăr și 4.500 kg. de porumb știuleți la ha. Nu întîmplător întovărășiții de la Tinca au obținut asemenea rezultate. Pentru a mări fertilitatea solului ei au procurat și au aplicat îngrășăminte naturale și chimice pe întreaga suprafață cultivată cu leguminoase, plante tehnice și cu porumb.

Meritul principal al întovărășiților din Tinca constă însă din faptul că au reușit să dezvolte mai multe ramuri de producție și să-și creeze mai **multe surse de venituri.** In felul acesta, fondul obștesc al întovărășirii agricole s-a mărit în fiecare an. Astfel, încă din 1956, membrii întovărășirii **au hotărît să folosească în comun veniturile obținute din sectorul legumicol și de pe cele 20 ha. cultivate cu sfeclă de zahăr.** Numai în 1956, întovărășiții au realizat un venit net de 120.000 lei, din care s-au procurat 2 motoare pentru irigarea suprafețelor cultivate cu legume, o semănătoare și 2 vagoane de îngrășăminte chimice. In 1957, întovărășirea a cultivat legume pe o suprafață irigată de 6 ha., obținînd iarăși însemnate venituri bănești.

Intovărășiții din Tinca nu se mulțumesc însă numai cu dezvoltarea legumiculturii și a culturilor de plante tehnice. Anul acesta, ei au hotărît să procure și 200 de oi, creînd astfel și un sector zootehnic. Din veniturile obținute în 1957 întovărășiții și-au procurat semințe pentru cultivarea trifoiului pe o suprafață de 50 de ha. Astfel, întovărășirea își creează baza furajeră absolut necesară pentru dezvoltarea creșterii animalelor.

Experiența întovărășiților de la Tinca poate servi cu folos multor unități agricole socialiste de tip inferior.

E. GHEORGHE

Cea mai potrivită cultură

Gospodăria agricolă colectivă din satul Berechiu, raionul Salonta, a obținut și în anul 1957 rezultate mulțumitoare pe tărîm economic. De pe ogoarele gospodăriei au fost culese recolte bogate, iar pentru fiecare zi-muncă realizată, colectiviștii au primit 5 kg de grîu, 7 kg de porumb, 4,50 lei etc.

Analizînd rezultatele obținute, colectiviștii au ajuns la concluzia că în anul 1958 pot realiza venituri bănești cu mult mai însemnate. Știut este că gospodăria colectivă din Berechiu dispune de o tarla de aproximativ 60 de ha cu sol de tip cernoziom castaniu, teren pe care macul dă recolte deosebit de bogate. Așa stînd lucrurile, adunarea generală a colectiviștilor a hotărît să extindă suprafața cultivată cu mac de la 1,5 la 5 ha. La o recoltă medie de 1.000—1.200 kg mac la ha, gospodăria va obține venituri suplimentare de aproximativ 50.000 lei, iar valoarea banilor dați pentru o zi-muncă va depăși suma de 6 lei.

MARCUȚ FLORICA
corespondent

Fără evidență nu se poate

Un plan de producție cu adevărat bun, care să răspundă nevoilor gospodăriei colective și cerințelor de viață ale membrilor acesteia, trebuie neapărat să fie un plan real, alcătuit pe bază de date concrete. Altcum n-ar putea fi îndeplinit și — prin urmare — existența lui n-ar fi prin nimic justificată.

Dar să mă exprim mai limpede. într-un exemplu. Bunăoară, se pune problema să hotărăști ce suprafață de plante prășitoare vei însămînța. Este de la sine înțeles că înainte de a hotărî ai datoria să cumpănești bine și necesarul de porumb, să zicem, dar și posibilitățile pe care le ai pentru executarea lucrărilor respective, mai cu seamă a celor de întreținere și recoltare. Va să zică, printre altele, aici ți se cere să știi precis pe cîte brațe de muncă te poți bizui în mod absolut sigur cîte atelaje vor ieși la prășile și la transporturi, de cîte prășitori dispui etc.

Să luăm un alt exemplu. E vorba să stabilești ce volum de lucrări îți vor executa mașinile S.M.T.-ului și ce lucrări vor fi îndeplinite de către gospodărie, prin mijloacele proprii. Aceasta n-o poți face dacă nu ai o evidență clară a brațelor de muncă, a animalelor, a mașinilor de care dispui și a posibilităților lor. Prin urmare, socotesc că lucrurile sînt limpezi. Fără evidență nu se poate alcătui un plan de producție căruia să-i dai viață.

Iată cum stau lucrurile în gospodăria noastră. Noi avem cu totul 7 atelaje, 8 căruțe, 7 pluguri, tot atîtea prășitori, o semănătoare de păioase, una de porumb și alte cîteva unelte mai mărunte. Față de suprafața noastră de 124 ha teren arabil, ar părea poate cam puține. Dar nu e așa. Atît animalele de muncă, cît și uneltele noastre sînt în foarte bună stare, astfel încît noi putem îndeplini cam 25 la sută din lucrări. Pentru restul încheiem contract cu S.M.T. Bonțida. Și n-avem nici un temei de nemulțumire. Dimpotrivă. Atît S.M.T.-ul, cît și noi executăm lucrările la timp și în bune condiții agrotehnice. Așa se explică cum de am putut noi obține cîte 1986 kg grîu, cîte 4.533 kg porumb și cîte 40.000 kg sfeclă de zahăr la ha. Așa am putut împărți colectiviștilor în fiecare an cîte aproape 12 kg cereale și cîte 8 lei la ziua-muncă.

Cu multă chibzuință drămuim și brațele de muncă. Cum deocamdată sîntem cam puțini, nu ne putem lipsi de nici un om. De fapt, nici nu e cazul. Participarea la muncă a membrilor gospodăriei noastre ESTE DE 100 LA SUTĂ. Aceasta ne-a determinat ca în planul de producție pe anul 1958 să extindem suprafețele cultivate cu porumb, sfeclă de zahăr și cînepă — care s-au dovedit foarte potrivite cu solul și clima de la noi — și să cultivăm în plus 1 ha de căpșuni, 5 ha de sorg pentru atelierul nostru de mături și ceva zarzavaturi timpurii, printre care țelină, varză roșie și castraveți.

Totuși drămuirea se impune. Trebuie să mai spun că noi dispunem în prezent de un sector zootehnic destul de dezvoltat în raport cu suprafața și cu numărul de membri. Avem 15 vaci cu lapte, 12 scroafe de prăsilă, 200 de oi, 130 de rațe, 43 de stupi, plus animale tinere. Iar în cursul anului punem porci la îngrășat. În 1957 am valorificat 14 porci grași și 19 grăsuni de cîte 50—70 kg. Or, este de la sine înțeles că toate acestea cer brațe. Dacă mai adăugăm aici oamenii ocupați în alte munci cu caracter permanent și obligatoriu — la ateliere, în administrație, pe camion, la diferite lucrări de construcție etc., — ne dăm ușor seama că ceea ce rămîne pentru lucrările din cîmp nu mai e prea mult. Dar, așa cum am mai spus, drămuite cu pricepere, brațele de muncă ne ajung. Numai că pentru a-ți putea drămui forțele de care dispui, trebuie mai întîi să știi bine cîte ai. Și asta încă de la întocmirea planului. Altminteri nu se poate.

IOSIF MUNTEANU
președintele gospodăriei colective „Steaua Roșie", comuna Apahida, regiunea Cluj

Perspectivele dezvoltării pomiculturii în raionul Șimleu

● Sporește suprafața cu livezi noi. ● Rezultate mai bune în aplicarea regulilor agrotehnice pomicole. ● Este cu putință ca pînă la sfîrșitul anului 1965 să se ajungă la 1.500 ha livezi cu o producție totală de 6.000 tone fructe

Adăpostit de acțiunea curenților reci, de masivele muntoase și dealurile care îl înconjoară, beneficiind de precipitații abundente și uniform repartizate și ferit în cei mai mulți ani de pericolul brumelor, raionul Șimleu, oferă posibilități însemnate dezvoltării pomiculturii.

In timpul regimului burghezo-moșieresc aceste posibilități au fost nesocotite aproape în întregime. Plantațiile de pomi s-au executat de cele mai multe ori în mod haotic, fără a se respecta distanțele potrivite de plantare și fără a se ține seama de introducerea în cultură a unor specii cît mai valoroase. In trecut, s-a acordat o preocupare slabă ridicării nivelului profesional al țăranilor muncitori, din care cauză pomii fructiferi au fost lăsați să rodească mai mult la voia întîmplării, neglijîndu-se tăierile, lucrările de combatere a dăunătorilor, aplicarea îngrășămintelor etc.

Potrivit sarcinilor trasate de Directivele celui de-al II-lea Congres al P.M.R., în raionul nostru a fost pornită o largă acțiune în vederea refacerii pomiculturii. Un accent deosebit s-a pus pe dezvoltarea sectorului pomicol în cele 4 gospodării colective existente în raion, reușindu-se să se înființeze livezi noi pe o suprafață de 25 de hectare. La gospodăria agricolă colectivă din comuna Uileac, bunăoară, au fost plantate în ultimii doi ani 5 hectare cu meri, 5 cu nuci și 5 cu cireși. De asemenea, gospodăria de stat Șimleu a mărit în ultimul timp suprafața de livadă cu încă 40 ha de piersici. Sectorul pomicol a crescut mai ales în jurul orașului Șimleu și în comunele de sub munții Plopișului: Sîg, Valcău, Halmasd, Plopiș și Marca. Numai în primăvara anului acesta au fost plantați în raion peste 16.000 pomi roditori, din care 6.500 în masiv.

Sporirea însemnată a suprafeței livezilor în raionul nostru — de la 665 ha, cît era în anul 1953, la 805 hectare în 1957 — a fost posibilă cu ajutorul celor două pepiniere existente în raion, a căror suprafață a ajuns la aproape 50 de hectare. Ele au astăzi posibilitatea să asigure materialul săditor de calitate, necesar atît raionului nostru, cît și unei părți din raioanele învecinate.

Paralel cu lărgirea sectorului pomicol, în raionul nostru a crescut și nivelul tehnic al lucrărilor aplicate atît livezilor în masiv, cît și pomilor răzleți. In primăvara și toamna anului trecut au fost stropiți împotriva dăunătorilor un număr de 40.000 pomi și omiziți peste 320.000. De asemenea, față de 1956, numărul pomilor cărora li s-au administrat în 1957 îngrășăminte naturale și chimice a crescut cu 52 la sută. O serie de alte lucrări, ce nu se aplicau în sectorul individual pe scară largă, ca, de pildă: săpatul în jurul pomilor, văruitul tulpinilor, tăierile de rărire și funcționare etc au căpătat o largă răspîndire. In urma acestor măsuri, producția totală de fructe pe raion a ajuns anul trecut la circa 4.500 tone. Ca un fapt îmbucurător trebuie amintit că, datorită calității fructelor, a fost posibilă exportarea unei cantități de 1.200 tone.

Rezultatele bune amintite se datoresc în mare măsură și celor 8 cercuri pomivitico.e pe care le-am organizat în timpul sezonului de iarnă în cadrul învățămîntului de masă. O serie de pomicultori fruntași ca: Szigyarto Karol, Varga Ștefan, Fati Gheorghe, Szigyarto Alexandru din Șimleu, Palacek Iosif din Marca, Tîrlea Petru din Sîg, Deac Augustin din Jurtelec, Marusca Ion și Kis Traian din Fizeș și alții au urmărit cu multă tragere de inimă cursurile și au aplicat în practică cele învățate. De asemenea conferințele și demonstrațiile practice pe care le-au ținut la căminele culturale tehnicienii din raion au contribuit mult la ridicarea nivelului profesional al pomicultorilor.

Fără îndoială că realizările obținute pînă acum în domeniul pomicol nu pot fi socotite decît ca un început. In acțiunea de refacere și dezvoltare a patrimoniului pomicol din raionul nostru sînt încă multe de făcut. Lucrările de raionare a pomiculturii efectuate recent în raionul nostru au dus la identificarea unor mari suprafețe de terenuri slab productive, care vor putea fi utilizate mult mai rațional prin plantarea lor cu pomi roditori din sortimente vari-

(Continuare în pag. 4-a)

Se putea mai ieftin

N-ar fi just să se afirme că la gospodăria de stat Poiana, din raionul Turda, lipsește preocuparea pentru obținerea produselor la un preț de cost cît mai scăzut. Unele fapte arată că o atare afirmație ar fi în contradicție cu realitatea. În cursul anului 1957, gospodăria a înregistrat oarecari succese în acest domeniu. S-a reușit să se reducă prețul de cost al laptelui de vacă de la 1,40 lei litrul, cum fusese planificat, la 1,05 lei, realizîndu-se astfel o economie de aproape 100.000 lei. Tot pozitiv s-a încheiat și bilanțul fermei avicole, unde prețul de cost al oului de găină a fost cu 0,151 lei sub cel planificat și unde, ca și la ferma de vaci, s-au dobîndit însemnate cantități de produse în plus.

Din păcate, lucrurile stau cu totul altfel în sectorul cerealier, al doilea sector de bază al gospodăriei. La grîu și la porumb, de pildă, prețul de cost nu numai că n-a fost redus, dar a fost depășit în mod nepermis și nejustificat. Conform planului, tona de grîu ar fi trebuit să coste 657 lei. În realitate ea a costat 735 lei, adică cu 78 lei mai mult. Știind că producția totală a gospodăriei a fost de 621.912 kg, socotiți paguba înregistrată: 48.509 lei. În ceea ce privește porumbul, prețul de cost al unui kg trebuia să fie de 0,574 lei. El a fost de 0,941 lei. Prin urmare, a fost depășit cu aproape 65 la sută.

Se pune întrebarea dacă la gospodăria de stat Poiana prețul de cost al grîului și porumbului putea fi mai mic. Răspunsul este afirmativ: se putea produce mai ieftin. Tov. inginer Ion Trifu, directorul gospodăriei, este de acord cu acest răspuns. Să vedem atunci care sînt cauzele care au determinat această situație.

Se știe că unul dintre cei mai de seamă factori în obținerea unui preț de cost scăzut este producția. Sporind producția, fără să depășești cheltuielile, reduci în mod firesc și prețul de cost. Iar dacă, printr-o mai bună organizare a muncii, printr-o mai chibzuită folosire a fondurilor și materialelor reușești să reduci și cheltuielile de producție, atunci prețul de cost scade și mai mult. Mărturie stă chiar situația din sectorul zootehnic al gospodăriei Poiana. Aici nu numai că s-a obținut o producție sporită de lapte și de ouă, dar au fost micșorate și cheltuielile de producție. Este vorba în primul rînd de unele economii realizate la fondul de salarii, datorită creșterii productivității muncii și repartizării unui efectiv sporit de animale și păsări îngrijitorilor. Această măsură n-a dăunat deloc bunei îngrijiri a animalelor și păsărilor, cum s-ar putea crede. Dovada? Producția medie de lapte pe gospodărie a ajuns la aproape 2.900 litri pe cap de vacă furajată. Îngrijitorul fruntaș Nicolae Szekely are vaci de la care a muls cîte 5.000 litri. Iar producția de ouă este și ea superioară planului. În plus, au mai fost realizate economii și printr-o furajare rațională, precum și prin justa folosire a materialelor de întreținere.

Dar tocmai factorii care au determinat scăderea prețului de cost al produselor sectorului zootehnic au fost neglijați în sectorul cerealier. Aici nu s-au dobîndit sporuri de producție. În schimb cheltuielile au fost depășite. Numai fondul de salarii a fost întrecut cu 72.000 lei la grîu și cu o cifră aproape asemănătoare la porumb. De ce? În primul rînd, pentru că s-a folosit un volum de muncă manuală mult mai mare decît cel planificat. Și dacă la recoltatul păioaselor acest lucru a fost oarecum îndreptățit de căderea grîului, la celelalte lucrări el nu este aproape deloc justificat. Curios și tot nejustificat mai este însă și faptul că nici costul lucrărilor mecanizate n-a scăzut decît într-o măsură cu totul neînsemnată. Această situație se explică prin neraționala folosire a mașinilor.

Desigur că cel mai greu cuvînt în obținerea unui preț de cost scăzut la cereale l-ar fi avut însă producția. Anul 1957 a fost un an bun în toată țara, inclusiv la Turda. Numai că asta nu-i destul. Ce folos de vreme bună, dacă n-o folosești cum se cuvine? Ce folos de teren prielnic, dacă nu-i aplici agrotehnica cea mai potrivită? Dacă gospodăria de stat Poiana ar fi executat la secția Cralrît unele lucrări de anulare sau măcar de combatere a excesului de umiditate — să zicem o arătură adîncă de peste 35 de cm. pentru distrugerea stratului de argilă care nu lasă apa provenită din precipitații să pătrundă în adînc, n-ar mai fi trebuit să treacă 10 ha de porumb la masă verde și 41 ha la porumb siloz. Dimpotrivă. Combaterea umidității ar fi permis atît dezvoltarea normală a plantelor, cît și folosirea pe acest teren a mașinilor. Iar aceasta ar fi sporit în mod neîndoios producția. Dar gospodăria n-a făcut așa. Iar rezultatul s-a văzut: producție mică — preț de cost mare. Cum însă noi sîntem datori să învățăm chiar și din propriile noastre greșeli, se impune ca în viitor conducerea gospodăriei să chibzuiască mai mult, să organizeze mai bine munca și să aplice o agrotehnică corespunzătoare. De bună seamă că atunci și în această unitate se va produce mai mult și mai ieftin.

NICOARA COSAȘU

Influența solului asupra economiei S.M.T.-urilor din regiunea Timișoara

Dr. IOAN MARIN
și GH. PIRLOG

Nu de mult, în regiunea noastră s-a anunțat o nouă victorie pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii: cooperativizarea în întregime a celui de al șaptelea raion. In obținerea acestui succes, un rol deosebit l-au avut și stațiunile de mașini și tractoare. Indeplinindu-și rolul lor de organizator al producției agricole, cele mai multe S.M.T.-uri au contribuit la ridicarea producției agricole la ha, mijloc eficace de a lămuri țăranilor muncitori în ce constă superioritatea muncii în comun și cu mijloace mecanizate.

Din păcate însă nu toate S.M.T.-urile au înțeles să muncească în așa fel încît să devină cu adevărat un organizator al producției agricole. Unele stațiuni de mașini și tractoare nu-și îndeplinesc planurile anuale de producție, fapt ce se răsfrînge asupra producției din unitățile agricole cooperatiste, dar mai cu seamă asupra rentabilității S.M.T.-urilor respective.

Pentru a veni în ajutorul conducătorilor acestor S.M.T.-uri, arătîndu-le cauzele principale care duc la neîndeplinirea planului și la nerentabilitate, am studiat activitatea stațiunilor de mașini și tractoare din regiunea Timișoara, începînd cu anul 1952. Intre altele am studiat și influența pe care o exercită textura solului asupra economiei S.M.T.-urilor, fapt căruia mulți directori de S.M.T. îi atribuie neîndeplinirea planului de producție și a creșterii prețului de cost per hantru. In acest scop, am grupat stațiunile de mașini și tractoare din regiune în două grupe: cele ce lucrează pe teren greu și cele ce lucrează pe teren mijlociu.

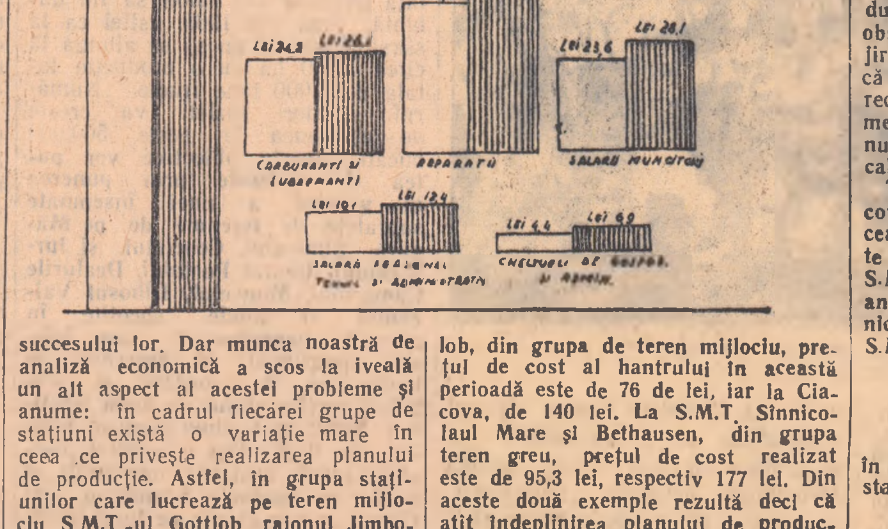
Realizarea planului de producție

Se știe că pentru ca o stațiune de mașini și tractoare să devină unitate rentabilă în primul rînd trebuie să îndeplinească planul anual de producție. Din analiza făcută am constatat că S.M.T.-urile care lucrează în teren mijlociu au realizat în ultimii ani planurile de producție în procent de 109 la sută (în anii 1953 și 1954 acest procent a ajuns la 134,1 și respectiv 131,6 la sută) pe cînd cele ce lucrează în terenuri grele și-au îndeplinit sarcinile anuale în aceeași perioadă în procent de numai 93,1 la sută.

Rezultă deci că în fiecare an, fără excepție, stațiunile de mașini și tractoare care lucrează pe teren mijlociu au realizat planul de producție într-un procent mai mare decît cele ce lucrează pe teren greu.

Analizînd numai aceste date, s-ar crede că e pe deplin întemeiată afirmația unor conducători de S.M.T.-uri că solul este cauza principală a insuccesului lor. Dar munca noastră de analiză economică a scos la iveală un alt aspect al acestei probleme și anume: în cadrul fiecărei grupe de stațiuni există o variație mare în ceea ce privește realizarea planului de producție. Astfel, în grupa stațiunilor care lucrează pe teren mijlociu S.M.T.-ul Gottlob, raionul Jimbolia, a realizat planul în cei patru ani analizați în proporție de 128,6 la sută, iar S.M.T. Ciacova abia în procent de 72,0 la sută. De asemenea, dintre stațiunile care lucrează pe teren greu, S.M.T. Sînnicolaul Mare a realizat planul de producție în proporție de 131,6 la sută, pe cînd S.M.T. Bethausen l-a îndeplinit numai în proporție de 59 la sută. Este deci neîndoielnic că în aceleași condiții de sol și cu aceleași mașini și tractoare, există posibilități foarte mari de realizare și depășire a planului anual de producție.

De asemenea, în cadrul ambelor grupe prețul de cost al hantrului variază între limite destul de mari de la o stațiune la alta. La S.M.T. Gottlob, din grupa de teren mijlociu, prețul de cost al hantrului în această perioadă este de 76 de lei, iar la Ciacova, de 140 lei. La S.M.T. Sînnicolaul Mare și Bethausen, din grupa teren greu, prețul de cost realizat este de 95,3 lei, respectiv 177 lei. Din aceste două exemple rezultă deci că atît îndeplinirea planului de producție cît și prețul de cost a fost influențat nu de teren, ci de alți factori, în special de măsurile tehnico-organizatorice aplicate de conducerile stațiunilor respective.

In ceea ce privește structura prețului de cost din graficul alăturat se poate vedea clar că prețul de cost a fost mai mare la toate elementele constitutive, la stațiunile care lucrează pe teren greu, decît la cele care lucrează pe teren mijlociu. Depășirile cele mai însemnate sînt la reparații și la cheltuielile de gospodărie și administrație.

Reducerea prețului de cost se poate face la toate elementele constitutive. Cea mai mare parte a prețului de cost o constituie reparațiile. Ele reprezintă 38,9 la sută (în terenuri mijlocii), respectiv 51,5 la sută (în terenuri grele) din prețul de cost total. Accentul principal pentru reducerea prețului de cost trebuie pus deci pe reparații. Posibilitățile de reducere a prețului de cost sînt nebănuite la ambele grupe de stațiuni.

Din analiză rezultă că S.M.T. Ciacova a realizat un preț de cost cu 35,7 lei, mai mare decît S.M.T. Gottlob. Analizînd cauzele care au dus la acest preț de cost mare, s-a observat, că la S.M.T. Ciacova îngrijirile tehnice nu s-au executat la timp, că nu a existat o preocupare pentru recondiționarea pieselor uzate, ci s-a mers pe linia înlocuirii lor, și că nu s-a dat atenția cuvenită ridicării calificării personalului.

Tehnicitatea redusă la S.M.T. Ciacova rezultă și din faptul că la această stațiune se execută foarte multe reparații la centrele mecanice. S.M.T. Ciacova cheltuiește în fiecare an cu reparațiile la centrele mecanice 24,6 lei per hantru pe cînd S.M.T. Gottlob numai 1,6 lei.

Productivitatea muncii

In urma analizei făcută reese că în toți anii, cu excepția anului 1953, stațiunile care lucrează pe teren mij-

(Continuare în pag. 4-a)